

Europeiska unionens officiella tidning

C 238

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

13 augusti 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 238/01

 Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 232,
6.8.2011

1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 238/02

 Mål C-97/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di
Palermo (Italien) den 28 februari 2011 — Amia Spa i likvidation mot Provincia Regionale di Palermo

2

SV

 Pris:
3 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 238/03	Mål C-104/11 P: Överklagande ingett den 1 mars 2011 av Stichting Nederlandse Publieke Omroep, tidigare Nederlandse Omroep Stichting (NOS) av den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06, Konungariket Nederländerna (mål T-231/06) och Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (mål T-237/06) mot Europeiska kommissionen	2
2011/C 238/04	Mål C-105/11 P: Överklagande ingett den 2 mars 2011 av Konungariket Nederländerna av den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06, Konungariket Nederländerna (mål T-231/06) och Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) mot Europeiska kommissionen	3
2011/C 238/05	Mål C-113/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Ragusa den 7 mars 2011 — brottmål mot Mohamed Ali Cherni	4
2011/C 238/06	Mål C-236/11: Talan väckt den 17 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien	4
2011/C 238/07	Mål C-251/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif de Rennes (Frankrike) den 23 maj 2011 — Martial Huet mot Université de Bretagne occidentale	4
2011/C 238/08	Mål C-257/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 26 maj 2011 — SC Gran Via Moinești Srl mot Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București	4
2011/C 238/09	Mål C-261/11: Talan väckt den 26 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark	5
2011/C 238/10	Mål C-276/11 P: Överklagande ingett den 3 juni 2011 av Viega GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen meddelade den 24 mars 2011 i mål T-375/06, Viega GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen	5
2011/C 238/11	Mål C-280/11 P: Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 22 mars 2011 i mål T-233/09, Access Info Europe mot Europeiska unionens råd	6
2011/C 238/12	Mål C-284/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8 juni 2011 — EMS — Bulgaria TRANSPORT OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite — Plovdiv	7
2011/C 238/13	Mål C-285/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 8 juni 2011 — BONIK EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	8
2011/C 238/14	Mål C-286/11 P: Överklagande ingett den 7 juni 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 mars 2011 i mål T-382/06, Tomkins plc mot Europeiska kommissionen	9

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 238/15	Mål C-287/11 P: Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 mars 2011 i mål T-385/06, Aalberts Industries NV, Comap SA, tidigare Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen	10
2011/C 238/16	Mål C-297/11: Talan väckt den 14 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland	11
2011/C 238/17	Mål C-306/11 P: Överklagande ingett den 14 juni 2011 av XXXLutz Marken GmbH av den dom som tribunalen meddelade den 24 mars 2011 i mål T-54/09 — XXXLutz Marken GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller); övrig part i förfarandet: Natura Selection S.L.	12
2011/C 238/18	Mål C-314/11 P: Överklagande ingett den 24 juni 2011 av Europeiska kommissionen av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål T-320/09, Planet AE mot kommissionen	12

Tribunalen

2011/C 238/19	Mål T-161/04: Tribunalens dom av den 7 juli 2011 — Valero Jordana mot kommissionen (Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov och individuella beslut om tillsättning av tjänstemän — Avslag på ansökan om tillgång — Undantag för att skydda den enskildes privatliv och integritet — Skydd av personuppgifter — Förordning (EG) nr 45/2001)	14
2011/C 238/20	Mål T-283/08 P: Tribunalens dom av den 7 juli 2011 — Longinidis mot Cedefop (Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Tillsvidareanställning — Uppsägning — Motivering — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till försvar)	14
2011/C 238/21	Mål T-463/08: Tribunalens dom av den 30 juni 2011 — Imagion mot harmoniseringsbyrån (DYNAMIC HD) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket DYNAMIC HD — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 40/94 (numera artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009))	15
2011/C 238/22	Mål T-258/09: Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — i-content mot harmoniseringsbyrån (BETWIN) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BETWIN — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Artikel 49 EG)	15
2011/C 238/23	Mål T-318/09: Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — Audi och Volkswagen mot harmoniseringsbyrån (TDI) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TDI — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 75 och 76.1 i förordning nr 207/2009).....	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 238/24	Mål T-235/10: Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — Timehouse mot harmoniseringsbyrån (Formen av en klocka med taggade kanter) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett tredimensionellt märke — Formen av en klocka med taggade kanter — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009).....	16
2011/C 238/25	Mål T-343/09: Tribunalens beslut av den 27 juni 2011 — Amecke Fruchtsaft mot harmoniseringsbyrån och Uhse (69 Sex up) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändning — Anledning saknas att döma i saken)	16
2011/C 238/26	Mål T-409/09: Tribunalens beslut av den 22 juni 2011 — Evropaiki Dynamiki mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom som meddelats av förstainstansrätten — Preskription — Tidsfrist med hänsyn till avstånd — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar saknar rättslig grund)	16
2011/C 238/27	Mål T-452/09 P: Tribunalens beslut av den 21 juni 2011 — Eckehard Rosenbaum mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Placering i lönegrad vid rekryteringen — Beaktande av den berördes yrkeserfarenhet — Artikel 31 i stadgan — Motiveringsskyldighet)	16
2011/C 238/28	Mål T-12/10 P: Tribunalens beslut av den 21 juni 2011 — Luigi Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Ersättning för rättegångskostnader — Skrivelse från kommissionen med upplysning till klaganden om att den hade för avsikt att göra ett avdrag från dennes invaliditetsersättning — Rättsakt som går någon emot föreligger inte — Det är uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)	17
2011/C 238/29	Mål T-125/10: Tribunalens beslut av den 27 juni 2011 — Amecke Fruchtsaft mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärken — Invändning — Återkallande av invändning — Anledning saknas att döma i målet)	17
2011/C 238/30	Mål T-256/10 P: Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Marcuccio mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Flytt av personliga ägodelar — Tyst respektive uttryckligt avslag på sökandens begäran — Motiveringsskyldighet — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)	17
2011/C 238/31	Mål T-160/10: Talan väckt den 19 april 2011 — J mot Parlamentet	18
2011/C 238/32	Mål T-231/11: Talan väckt den 2 maj 2011 — Fraas mot harmoniseringsbyrån (rutmönster i mörkgrått, ljusgrått, ljusblått, mörkblått, ockra och beige)	18
2011/C 238/33	Mål T-247/11: Talan väckt den 13 maj 2011 — FairWild Foundation mot harmoniseringsbyrån — Wild (FAIRWILD)	18
2011/C 238/34	Mål T-263/11: Talan väckt den 23 maj 2011 — Bopp mot harmoniseringsbyrån (oktagon med grön bård)	19
2011/C 238/35	Mål T-277/11: Talan väckt den 30 maj 2011 — Hotel Reservation Service Robert Ragge mot harmoniseringsbyrån — Promotora Imperial (iHotel)	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 238/36	Mål T-280/11: Talan väckt den 31 maj 2011 — Ewald mot harmoniseringsbyrån — Kin Cosmetics (Keen)	20
2011/C 238/37	Mål T-281/11 P: Överklagande ingett den 3 juni 2011 av Diego Canga Fano mot personaldomstolens dom av den 24 mars 2011 i mål F-104/09, Canga Fano mot rådet	20
2011/C 238/38	Mål T-285/11: Talan väckt den 6 juni 2011 — Gooré mot rådet	21
2011/C 238/39	Mål T-287/11: Talan väckt den 6 juni 2011 — Heitkamp BauHolding mot kommissionen	21
2011/C 238/40	Mål T-289/11: Talan väckt den 7 juni 2011 — Deutsche Bahn m.fl. mot kommissionen	22
2011/C 238/41	Mål T-290/11: Talan väckt den 7 juni 2011 — Deutsche Bahn m.fl. mot kommissionen	22
2011/C 238/42	Mål T-292/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Cemex m.fl. mot kommissionen	23
2011/C 238/43	Mål T-293/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Holcim AG (Tyskland) och Holcim Ltd (Schweiz) mot kommissionen	24
2011/C 238/44	Mål T-294/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen	25
2011/C 238/45	Mål T-295/11: Talan väckt den 9 juni 2011 — Duscholux Ibérica mot harmoniseringsbyrån — Duschprodukter i Skandinavien (duschy)	26
2011/C 238/46	Mål T-296/11: Talan väckt den 8 juni 2011 — Cementos Portland Valderrivas mot kommissionen	26
2011/C 238/47	Mål T-298/11: Talan väckt den 31 maj 2011 — Ghost Brand mot harmoniseringsbyrån — Procter & Gamble International Operations (GHOST)	27
2011/C 238/48	Mål T-300/11: Talan väckt den 10 juni 2011 — Otto mot harmoniseringsbyrån — Nalsani (TOTTO)	27
2011/C 238/49	Mål T-302/11: Talan väckt den 10 juni 2011 — Heidelberg mot kommissionen	28
2011/C 238/50	Mål T-303/11: Talan väckt den 14 juni 2011 — Leopardi Dittajuti mot harmoniseringsbyrån — Llopart Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)	29
2011/C 238/51	Mål T-306/11: Talan väckt den 10 juni 2011 — Schwenk Zement mot kommissionen	29
2011/C 238/52	Mål T-308/11: Talan väckt den 13 juni 2011 — Eurallumina mot kommissionen	30

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 238/53	Mål T-312/11: Talan väckt den 14 juni 2011 — Süd-Chemie mot harmoniseringsbyrån — BYK-Cera (CERATIX)	32
2011/C 238/54	Mål T-313/11: Talan väckt den 16 juni 2011 — Heede mot harmoniseringsbyrån (Matrix-Energetics)	32
2011/C 238/55	Mål T-314/11: Talan väckt den 17 juni 2011 — Fortress Participations mot harmoniseringsbyrån — Fortress Investment Group and Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)	32
2011/C 238/56	Mål T-315/11: Talan väckt den 17 juni 2011 — Fortress Participations mot harmoniseringsbyrån och Fortress Investment Group samt Fortress Investment Group (FORTRESS)	33
2011/C 238/57	Mål T-321/11: Talan väckt den 21 juni 2011 — Morelli mot harmoniseringsbyrån — Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà (PARTITO DELLA LIBERTÀ)	33
2011/C 238/58	Mål T-322/11: Talan väckt den 21 juni 2011 — Morelli mot harmoniseringsbyrån (Partito della Libertà)	34
2011/C 238/59	Mål T-330/11: Talan väckt den 15 juni 2011 — MasterCard m.fl. mot kommissionen	34
2011/C 238/60	Mål T-331/11: Talan väckt den 16 juni 2011 — Besselink mot rådet	35
2011/C 238/61	Mål T-522/09: Tribunalens beslut av den 10 juni 2011 — Gemmi Furs mot OHMI — Lemmi Fashion (GEMMI)	35
2011/C 238/62	Mål T-484/10: Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Gas Natural Fenosa SDG mot Kommissionen	36
2011/C 238/63	Mål T-486/10: Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Iberdrola mot kommissionen	36
2011/C 238/64	Mål T-490/10: Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Endesa et Endesa Generación mot kommissionen	36
2011/C 238/65	Mål T-14/11: Tribunalens beslut av den 14 juni 2011 — Timab industries och CFPR mot Kommissionen	36

Personaldomstolen

2011/C 238/66	Mål F-14/11: Talan väckt den 17 februari 2011 — Strohm mot kommissionen	37

Rättelser

2011/C 238/67	Rättelse av meddelande i EUT i mål T-242/11 (EUT C 211 av den 16.7.2011, s. 27)	38

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

(2011/C 238/01)

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 232, 6.8.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 226, 30.7.2011

EUT C 219, 23.7.2011

EUT C 211, 16.7.2011

EUT C 204, 9.7.2011

EUT C 194, 2.7.2011

EUT C 186, 25.6.2011

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDE

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Italien) den 28 februari 2011 — Amia Spa i likvidation mot Provincia Regionale di Palermo

(Mål C-97/11)

(2011/C 238/02)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Amia Spa i likvidation

Motpart: Provincia Regionale di Palermo

Tolkningsfråga

Är det med hänsyn till domen i mål C-172/08 ⁽¹⁾ möjligt att underlåta att tillämpa artikel 3.26 och 3.31 i lag nr 549 av 28 december 1995, eftersom de strider mot artikel 10 i direktiv 1999/31/EG ⁽²⁾, och likaså att underlåta att tillämpa artikel 3.26 och 3.31 i lag nr 549 av 28 december 1995, eftersom de strider mot artiklarna 1, 2 och 3 i direktiv 2000/35/EG ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 25 februari 2010 i mål C-172/08, Pontina Ambiente Srl (REU 2010, s. I-0000)

⁽²⁾ EGT L 348, s. 1

⁽³⁾ EGT L 200, s. 35

Överklagande ingett den 1 mars 2011 av Stichting Nederlandse Publieke Omroep, tidigare Nederlandse Omroep Stichting (NOS) av den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06, Konungariket Nederländerna (mål T-231/06) och Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (mål T-237/06) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-104/11 P)

(2011/C 238/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Stichting Nederlandse Publieke Omroep, tidigare Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (ombud: J.J. Feenstra, advocaat)

Övriga parter i målet: Konungariket Nederländerna och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06,
- ogiltigförklara kommissionens beslut 2008/136/EG ⁽¹⁾ av den 22 juni 2006 om det stöd för särskilda ändamål som Nederländerna har beviljat nederländska offentliga programföretag (nedan kallade NPO), eftersom tribunalens dom ska upphävas, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna såväl i tribunalen som i domstolen.

Grunder och huvudargument

Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 107, 108 och 296, eftersom tribunalen felaktigt och med en otillräcklig motivering har funnit att betalningen ut Fonds Omroepreserve (reserver för programföretag, nedan kallade FOR) och överföringen av vissa reserver från enskilda programföretag till NPO utgör nytt stöd.

Tribunalen har feltolkat begreppen stöd, befintligt stöd och nytt stöd i artikel 107 och följande artiklar FEUF och tillämpat dessa begrepp felaktigt genom att tribunalen fann att individuella nederländska programföretags förfogande över FOR-betalningar och överföringen av reserver till NPO ska kvalificeras som nytt stöd och har lämnat en otillräcklig motivering för denna bedömning.

Andra grunden: Åsidosättande av rätten till försvar.

Tribunalen har åsidosatt den i unionsrätten garanterade rätten till ett kontradiktoriskt förfarande och rättigheter under förfarandet enligt artikel 108.2 FEUF och förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾ genom att felaktigt och med en felaktig och otillräcklig motivering ha lämnat klagandens åberopande av rätten till försvar utan bifall och konstaterat att rätten till försvar för NPO inte hade åsidosatts.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Överklagande ingett den 2 mars 2011 av Konungariket Nederländerna av den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06, Konungariket Nederländerna (mål T-231/06) och Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Konungariket Nederländerna (ombud: C. M. Wissels och M. Noort)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Stichting Nederlandse Publieke Omroep, tidigare Nederlandse Omroep Strichting (NOS)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 16 december 2010 i de förenade målen T-231/06 och T-237/06,

— ogiltigförklara kommissionens beslut 2008/136/EG av den 22 juni 2006⁽¹⁾, eftersom det i detta beslut fastslås att ett belopp på 42 457 miljoner euro ska anses som nytt stöd och ska återkrävas som en del av totalbeloppet på 76 327 miljoner euro, samt själv avgöra målet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet kostnaderna vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har med sin grund gjort gällande att tribunalen har åsidosatt unionsrätten genom att feltolka bestämmelserna i artikel 107.1 FEUF och artikel 108.1 och 108.3 FEUF jämförda med artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999⁽²⁾ och genom att tribunalen inte har motiverat sin bedömning eller i varje fall lämnat en otillräcklig motivering.

Grunden består av flera delar:

1. För att kunna fastställa att överföringen utgör nytt statligt stöd har tribunalen felaktigt tagit sin utgångspunkt i den omständigheten att artikel 109a i medielagen infördes efter att fördraget trätt i kraft.
2. För att kunna fastslå att överföringen utgör nytt statligt stöd har tribunalen felaktigt tagit sin utgångspunkt i kriteriet att detta stöd har beviljats (offentliga programföretag) "för särskilda ändamål".
3. För att kunna fastslå att överföringen utgör nytt statligt stöd har tribunalen felaktigt baserat sin bedömning på att det offentliga programföretaget har mottagit en (kompletterande) överkompensation. En eventuell överkompensation är inte avgörande för att kunna besvara frågan om överföringen utgör nytt statligt stöd. Tribunalens bedömning är under alla omständigheter inte tillräckligt motiverad.
4. Det var felaktigt när tribunalen fastslog, för att kunna besvara frågan om överföringen utgör nytt statligt stöd, att det saknar betydelse var överföringen kom från. Tribunalen gör således ingen skillnad mellan nytt och befintligt stöd. Tribunalens bedömning är under alla omständigheter inte tillräckligt motiverad.
5. Tribunalen har med otillräcklig motivering fastslagit att det inte har visats att de överförda reserverna kommer från den årliga finansieringen av det offentliga programföretaget och således utgör befintligt stöd.
6. Tribunalen har med otillräcklig motivering fastslagit att de överförda medlen är en ad hoc finansiering och således utgör nytt stöd.

7. Även om tribunalens bedömningar, vilka kritiserats ovan, ska ses i sitt sammanhang leder de inte till slutsatsen att överföringen utgör nytt statligt stöd.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2008/136/EG av den 22 juni 2006 om det stöd för särskilda ändamål som Nederländerna har beviljat nederländska offentliga programföretag. Statligt stöd nr C 2/2004 (f.d. NN 170/2003) (EUT L 49, 2008, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 559/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Ragusa den 7 mars 2011 — brottmål mot Mohamed Ali Cherni

(Mål C-113/11)

(2011/C 238/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Ragusa (Italien)

Part i målet vid den nationella domstolen

Mohamed Ali Cherni

Den 26 maj 2011 beslutade domstolens ordförande att avskryva målet.

Talan väckt den 17 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-236/11)

(2011/C 238/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Soulay och D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att tillämpa den särskilda ordning som gäller för resebyråer även när resetjänsten säljs till en annan person än resenären, och

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att Republiken Italiens tillämpning av den särskilda ordningen för resebyråer strider mot bestämmelserna i mervärdesskattelagstiftningen, i den del som den inte begränsas till tjänster som tillhandahålls resenärer, såsom föreskrivs i direktivet, utan även omfattar transaktioner mellan resebyråer.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal administratif de Rennes (Frankrike) den 23 maj 2011 — Martial Huet mot Université de Bretagne occidentale

(Mål C-251/11)

(2011/C 238/07)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Rennes

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Martial Huet

Svarande: Université de Bretagne occidentale

Tolkningsfråga

För det fall staten beslutar att förnya anställningsavtalet med en person som har varit anställd under sex år på tidsbegränsade avtal, innebär då skyldigheten att ingå ett avtal om tillsvidareanställning enligt artikel 13 i lag av den 26 juli 2005, med hänsyn till de syften som eftersträvas med direktiv 1999/70 av den 28 juni 1999, nödvändigtvis att de väsentliga bestämmelserna i det senaste ingångna avtalet, bland annat bestämmelserna om beskrivningen av tjänsten och lönen, ska ges en identisk lydelse i det nya avtalet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel București (Rumänien) den 26 maj 2011 — SC Gran Via Moinești Srl mot Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Mål C-257/11)

(2011/C 238/08)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel București

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Gran Via Moinești Srl

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Tolkningsfrågor

1. När ett mervärdesskattepliktigt företag förvärvar byggnader, som är avsedda att rivas, och det markområde där de är uppförda i syfte att uppföra en samling bostäder på nämnda område, kan detta förvärv betraktas som en förberedande verksamhet som tar formen av en investeringsutgift i syfte att uppföra ett bostadsområde och därmed ge rätt till avdrag enligt bestämmelserna i artiklarna 167 och 168 i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt för den mervärdesskatt som är hänförlig till förvärvet av byggnaderna?
2. När de byggnader som är avsedda för rivning och som förvärvats med det markområde där de är uppförda sedan rivs i syfte att uppföra en samling bostäder på nämnda område, medför detta en skyldighet enligt artikel 185.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt att justera den mervärdesskatt som är hänförlig till förvärvet av byggnaderna?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Talan väckt den 26 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-261/11)

(2011/C 238/09)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och N. Fenger)

Svarande: Konungariket Danmark

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 31 i EES-avtalet genom att införa och upprätthålla lagstiftning om omedelbar utflyttningsbeskattning av bolags överföring av tillgångar till en

annan medlemsstat, utan att beskatta motsvarande överföringar av tillgångar inom Danmarks gränser, och

- förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt dansk skattelagstiftning betraktas överföring av en affärsverksamhets tillgångar för användning utanför Danmark som överlåtelse och beskattas som en sådan, medan verksamhet inom landets gränser först anses ha upphört när de aktuella tillgångarna rent faktiskt har överlåtits. Ett företag som överför tillgångar mellan olika driftsställen i Danmark beskattas alltså inte för värdet av dessa vid överföringen. Om samma företag däremot överför tillgångar till ett fast driftsställe utanför Danmark ska det genast betala skatt på tillgångarnas värde på samma sätt som om de hade överlåtits.

Enligt kommissionen utgör denna diskriminering ett hinder för etableringsfriheten, vilket strider mot artikel 49 FEUF. Kommissionen ifrågasätter inte Danmarks möjlighet att beskatta värdeökningar som ett företag har uppburit under den tid det har varit etablerat i Danmark. Kommissionen anser emellertid att de omständigheter som ligger till grund för skatteplikten bör vara desamma, nämligen tillgångens realisering eller en faktor som innebär att avskrivningarna kan anpassas, oavsett om den aktuella egendomen överförs till utlandet eller förblir i Danmark.

Kommissionen anser att det inte kan anses berättigat att det sker omedelbar beskattning av realiserade värdeökningar i samband med överföring av tillgångar i Danmark till en annan medlemsstat, när det inte sker en sådan beskattning i motsvarande nationella situationer. Konungariket Danmark skulle exempelvis kunna fastställa värdet av de realiserade värdeökningar som den anser omfattas av dess beskattningsrätt, utan att omedelbart ta ut skatten och utan att företaget måste uppfylla andra villkor för att kunna skjuta upp betalningen härav.

Överklagande ingett den 3 juni 2011 av Viega GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen meddelade den 24 mars 2011 i mål T-375/06, Viega GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-276/11 P)

(2011/C 238/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Viega GmbH & Co. KG (ombud: advokaterna J. Burrichter, T. Mäger och M. Röhrig)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del det berör klaganden menligt,
- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2006) 4180 slutlig av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/F-1/38.121 — Fittings (Rördelar)), i den del det rör klaganden,
- i andra hand, ogiltigförklara eller nedsätta de böter som klaganden påförs genom artikel 2 j i detta beslut,
- alternativt till de första båda yrkandena, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta motparten i förfarandet vid tribunalen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot tribunalens dom i vilken den ogiltigförklarar den talan som klaganden väckt mot kommissionens beslut K(2006) 4180 slutlig av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/F-1/38.121 — Fittings Rördelar).

Klaganden har anfört följande grunder till stöd för sitt överklagande:

Tribunalen har i den överklagade domen åsidosatt dels klagandens rätt att bli hörd, dels principerna om bevisföringen och dels sin motiveringsskyldighet. I den överklagade domen har tribunalen till stöd för klagandens kartelldeltagande hänvisat till de per hand nedtecknade anteckningarna av ett enda vittne och till en begäran om förmånlig behandling, dock utan att ens gå in på klagandens argument avseende dessa handlingar. Klaganden har uttryckligen riktat tvivel mot riktigheten i dessa handlingar (vittnet har inte deltagit i de tyska mötena och talar inte ens tyska).

Tribunalen borde ha förordnat om bevisupptagning avseende riktigheten i kronvittnets anteckningar. Genom att behandla dessa anteckningar och begäran om förmånligare behandling som bevis utan att förordna om bevisupptagning har tribunalen åsidosatt principerna om bevisföring.

Den överklagade domen strider mot artikel 81 EG, eftersom att tribunalen slagit fast att klaganden den 30 april 1999 deltagit i ett möte av "konkurrensbegränsande karaktär". Dessutom strider den överklagade domen mot artikel 23.1 i förordning nr 1/2003 i den del deltagandet i detta möte beaktades vid fastställandet av böterna. Tribunalen har vad gäller detta möte

enbart slagit fast att bevisen "snarare" pekar på ett konkurrensbegränsande än ett konkurrenskonformt syfte. Således åsidosätter tribunalen sin egen princip vad gäller bevis, närmare bestämt att en överträdelse ska bevisas på så sätt att det framstår som säkert och utan tvivel.

Frågan huruvida mötet den 30 april 1999 hölls i konkurrensbegränsande syfte eller ej påverkar fastställandet av böterna. Detta möte betraktas som bevis för att klaganden har deltagit i en kartell på marknaden för pressrör. Mot denna bakgrund har klagandens omsättning på marknaden för pressrör fastställts elva gånger högre i samband med fastställandet av utgångsbeloppet för böterna.

Vad gäller beaktandet av omsättningen hänförlig till pressrör är den överklagade domen inte tillräckligt motiverad och dessutom inkonsekvent. Böterna på över 50 miljoner euro fastställs i punkt 85 i den överklagade domen slutligen enbart med stöd av två möten vars koppling till marknaden för pressrör beskrivs i två halva meningar och fastställs utan någon som helst bevisvärdering. Tribunalen har vidare antagit att klaganden deltagit i konkurrensbegränsande samverkan avseende marknaden för pressrör i samband med mötet den 30 april 1999, trots att tribunalen samtidigt slagit fast att det bland konkurrenter till klaganden fram till den 30 april 2000 debatterats om huruvida pressrör (på vilken marknad klaganden har monopolställning) över huvud taget omfattades av en kartell.

Slutligen innebär den överklagade domen ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Kommissionen har med tribunalens godkännande tillämpat de i förfarandet relevanta riktlinjerna för att fastställa böter enligt följande: Först fastställs ett utgångsbelopp med beaktande av omsättningen hänförlig till pressrör fastän pressrör även i enlighet med tribunalens konstateranden enbart kunnat vara föremål för en kartell under åren 2000 och 2001. Härfter höjdes utgångsbeloppet med 90 procent med hänsyn till klagandens påstådda deltagande i kartellen (9 år och 3 månader). Eftersom man således utgått från omsättningen hänförlig till pressrör för hela tidsperioden och inte enbart för den senare delen (ett och ett fjärdedels år), strider fastställandet av böterna mot proportionalitetsprincipen.

Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Europeiska unionens råd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 22 mars 2011 i mål T-233/09, Access Info Europe mot Europeiska unionens råd

(Mål C-280/11 P)

(2011/C 238/11)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: G. Maganza, B. Driessen och Cs. Fekete)

Övriga parter i målet: Access Info Europe, Republiken Grekland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den angripna domen, genom vilken tribunalen ogiltigförklarade rådets beslut att vägra allmänheten tillgång till den begärda handlingen,
- avgöra de frågor som överklagandet gäller slutligt, och
- förplikta sökanden i mål T-233/09 att ersätta rådets rättegångskostnader i det överklagade målet och i förevarande mål om överklagande.

Grunder och huvudargument

Rådet skulle inledningsvis vilja erinra om att det omtvistade beslutet antogs den 26 februari 2009 och föregick alltså Lisabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009. De tillämpliga fördragen, vid prövningen av detta mål, är således fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, vilka gällde före Lisabonfördragets ikraftträdande.

Rådet gör för det första gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning i sin tolkning och tillämpning av undantaget i artikel 4.3 första stycket i förordning 1049/2001, ⁽¹⁾ eftersom dess slutsatser är oförenliga med de tillämpliga fördragsbestämmelserna. Tribunalen har särskilt bortsett från de i fördragen angivna begränsningarna av principen att allmänheten ska ha största möjliga tillgång till institutionernas lagstiftningsförfaranden, vilka också avspeglas i de sekundära rättskällorna och har till syfte att bevara effektiviteten i institutionernas beslutsfattande.

För det andra gör rådet gällande att tribunalens resonemang är oförenligt med domstolens rättspraxis, som tillåter institutionen att stödja sig på allmänna överväganden.

För det tredje gör rådet gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av erforderliga rättsliga och materiella standarder i det förevarande målet, i sin prövning av de grunder som rådet hade framfört till stöd för tillämpningen av undantaget i artikel 4.3 första stycket i förordningen. Enligt rådet har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom den dels begärde bevisning för de negativa effekterna på beslutsprocessen, dels bortsåg från vikten av beslutsfattandets tidiga skeden i sin prövning av vilka följder ett fullständigt offentliggörande får, och dels underlät att ta hänsyn till hur känsliga de begärda handlingarna var.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EUT L 145, s. 43.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 8 juni 2011 — EMS — Bulgaria TRANSPORT OOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite — Plovdiv

(Mål C-284/11)

(2011/C 238/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EMS — Bulgaria TRANSPORT OOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite — Plovdiv (Direktören för enheten "Överklagande och verkställighet" vid den nationella skattemyndighetens centralförvaltning — Plovdiv)

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 179.1, 180 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, samt effektivitetsprincipen inom området för indirekt beskattning, som berörts i dom av den 8 maj 2008 i de förenade målen C-95/07 och C-96/07, Ecotrade, tolkas så, att de tillåter en preklusionsfrist som den i nu aktuellt mål — föreskriven i artikel 72.1 ZDDS (i dess lydelse från år 2008) — vilken förlängdes till utgången av april 2009 med stöd av 18 § övergångs- och slutbestämmelserna i lagen om ändring och komplettering av ZDDS endast vad avser mottagare av leveranser för vilka skatten blev utkrävbar före den 1 januari 2009, med beaktande av omständigheterna i målet, nämligen

- att det i nationell rätt föreskrivs att en person som företar gemenskapsinterna förvärv av varor och som inte är registrerad enligt ZDDS ska registreras frivilligt för att utöva rätten till avdrag för ingående mervärdesskatt, även om vederbörande inte uppfyller kraven för registreringskyldighet,
- den nya bestämmelsen i artikel 73a ZDDS (i kraft sedan den 1 januari 2009) som gör det möjligt att utöva avdragsrätten oberoende av om fristen i artikel 72.1 ZDDS har iakttagits, för det fall skatten kan krävas från mottagaren av leveransen, förutsatt att leveransen inte är dold och upplysningar om denna återfinns i bokföringen, och

- den senare ändringen av artikel 72.1 ZDDS (i kraft sedan den 1 januari 2010), enligt vilken avdragsrätten kan utövas under den skatteperiod som rätten uppkommer eller under en av de tolv skatteperioder som följer på denna?
2. Ska principen om skatteneutralitet i egenskap av grundläggande princip, som är av betydelse för mervärdesskattesystemets upprättande och funktion, tolkas så, att en skatterevisionspraxis — som den som är i fråga i nu aktuellt mål — genom vilken en för sent beräknad mervärdesskatt godtas, dröjsmålsranta påförs och avdragsrätt nekas, är tillåten i en sådan situation som den klaganden befinner sig i, med beaktande av att transaktionen inte är dold, att upplysningar om denna återfinns i bokföringen, att skattemyndigheten har nödvändig information, att förfarandemissbruk inte föreligger och att budgeten inte påverkas?
2. Krävs det enligt direktivet, mot bakgrund av definitionen av begreppet "skatteundandragande" samt skälen 26 och 59 jämförda med artikel 178 b, att formaliteterna uttryckligen fastställs genom lagstiftning i form av en rättsakt från medlemsstatens högsta lagstiftande organ, eller är det tillåtet att dessa formaliteter inte fastställs genom lagstiftning utan utgörs av förvaltnings- (och skattekontrolls-) praxis samt rättspraxis? Får formaliteter införas genom rättsakter från förvaltningsmyndigheterna och/eller genom anvisningar från förvaltningen?
3. Utgör begreppet "avsaknad av en faktisk leverans", för det fallet att det är fråga om ett begrepp som skiljer sig från "skatteundandragande" och inte omfattas av denna definition, en regel enligt artikel 178 b eller en åtgärd enligt skäl 59 i direktivet, vars införande innebär att avdrag inte kan göras för ingående mervärdesskatt och föranleder tvivel avseende mervärdesskattens neutralitet, en väsentlig princip inom det gemensamma mervärdesskattesystemet, som har införts genom gemenskapslagstiftningen?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 8 juni 2011 — BONIK EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Mål C-285/11)

(2011/C 238/13)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad — Varna

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: BONIK EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tolkningsfrågor

1. Kan man av bestämmelserna i artiklarna 178 a och b, 14, 62, 63, 167 och 168 i direktiv 2006/112 (¹) genom tolkning härleda begreppet "avsaknad av en faktisk leverans", och om detta är fallet, överensstämmer begreppet "avsaknad av en faktisk leverans" definitionsmässigt med begreppet "skatteundandragande" eller är det inbegripet i detta begrepp? Vad omfattar begreppet "skatteundandragande" i den mening som avses i direktivet?
2. Krävs det enligt direktivet, mot bakgrund av definitionen av begreppet "skatteundandragande" samt skälen 26 och 59 jämförda med artikel 178 b, att formaliteterna uttryckligen fastställs genom lagstiftning i form av en rättsakt från medlemsstatens högsta lagstiftande organ, eller är det tillåtet att dessa formaliteter inte fastställs genom lagstiftning utan utgörs av förvaltnings- (och skattekontrolls-) praxis samt rättspraxis? Får formaliteter införas genom rättsakter från förvaltningsmyndigheterna och/eller genom anvisningar från förvaltningen?
3. Utgör begreppet "avsaknad av en faktisk leverans", för det fallet att det är fråga om ett begrepp som skiljer sig från "skatteundandragande" och inte omfattas av denna definition, en regel enligt artikel 178 b eller en åtgärd enligt skäl 59 i direktivet, vars införande innebär att avdrag inte kan göras för ingående mervärdesskatt och föranleder tvivel avseende mervärdesskattens neutralitet, en väsentlig princip inom det gemensamma mervärdesskattesystemet, som har införts genom gemenskapslagstiftningen?
4. Får det föreskrivas formaliteter för beskattningsbara personer enligt vilka det krävs bevis för de leveranser som har företagits mellan dem (den sista mottagaren och dennes leverantör), för att leveransen faktiskt ska anses ha ägt rum, såvida myndigheten inte bestrider att den berörda parten (den sista leverantören) har utfört efterföljande leveranser med samma varor i samma mängd till den efterföljande mottagaren?
5. Ska återförsäljarens rätt till erkännande av mervärdesskattebetalningar för en viss transaktion i samband med det gemensamma mervärdesskattesystemet och bestämmelserna i artiklarna 168 och 178 i direktiv 2006/112
- a) enbart bedömas med hänsyn till den konkreta transaktionen, i vilken återförsäljaren är delaktig, med beaktande av återförsäljarens avsikt att delta i transaktionen, och/eller
- b) bedömas med beaktande av de sammantagna transaktionerna, inbegripet föregående och efterföljande transaktioner som utgör en distributionskedja som hör till den aktuella transaktionen, med beaktande av vilket uppsåt de övriga parterna i distributionskedjan har, som återförsäljaren inte känner till och/eller från vilka han inte kan erhålla upplysningar, respektive åtgärder och/eller underlåtenheter från fakturautställaren och övriga delaktiga parter i distributionskedjan, nämligen deras underleverantörer, som mottagaren av leveransen inte kan kontrollera och från vilka han inte kan kräva något särskilt förhållningssätt och/eller
- c) bedömas med beaktande av bedrägliga handlingar och uppsåt som andra delaktiga parter i distributionskedjan har, om vars delaktighet återförsäljaren inte hade kännedom, varvid det, vad avser deras handlingar och avsikter, inte kan fastställas huruvida återförsäljaren kunde erhålla upplysningar från dem, och detta oberoende av huruvida dessa handlingar och avsikter förelåg före eller efter en viss transaktion?

6. Beroende på svaret på fråga 5: Ska transaktioner av det slag som är aktuella i målet vid den nationella domstolen betraktas som leveranser mot ersättning, i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2006/112, eller som en del av den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet, i den mening som avses i artikel 9.1 i direktivet?
7. Kan det anses tillåtet att transaktioner som leverantören vederbörligen har dokumenterat och deklarerat i mervärdesskattesyfte, i fråga om vilka mottagaren faktiskt hade äganderätten till de varor som har fakturerats och det inte föreligger några uppgifter huruvida han faktiskt har erhållit varorna från en person, som inte utgör fakturautställaren, inte anses utgöra en leverans mot ersättning i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2006/112 enbart av den anledningen att leverantören inte påträffades på den angivna adressen och inte har ingett de dokument som krävs i samband med skattekontrollen eller inte har styrkt samtliga omständigheter under vilka leveranserna genomfördes, däribland de sålda varornas ursprung, för skattemyndigheten?
8. Utgör det en tillåten åtgärd för att säkerställa uppbörden av skatt och förhindra skatteundandragande, att avdragsrätten villkoras av leverantörens förhållningssätt och/eller dennes underleverantörers förhållningssätt?
9. Beroende på svaren på frågorna 2, 3 och 5: Strider åtgärder från skattemyndigheterna av det slag som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, och som leder till att en tillämpning av mervärdesskattebestämmelserna är utsluten i fråga om avtal som har slutits av en återförsäljare i god tro, mot de gemenskapsrättsliga principerna om proportionalitet, likabehandling och rättssäkerhet?
10. Beroende på svaren på ovannämnda frågor: Har mottagaren av leveranserna under de omständigheter som föreligger vid målet i den nationella domstolen en rätt att dra av den skatt som leverantörerna har fakturerat honom?

(¹) EUT L 247, s. 1.

Överklagande ingett den 7 juni 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 mars 2011 i mål T-382/06, Tomkins plc mot Europeiska kommissionen

(Mål C-286/11 P)

(2011/C 238/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilo de la Torre, V. Bottka och R. Sauer)

Övrig part i målet: Tomkins plc

Klagandens yrkanden:

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva den överklagade domen,
- ogilla talan vid tribunalen i sin helhet;
- förpliktiga sökanden i första instans att ersätta samtliga rättegångskostnader i detta och det ursprungliga målet.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande följande fem grunder för sitt överklagande:

Den första grunden avser att tribunalen, genom att ogiltigförklara det omtvistade beslutet såvitt avser en del av perioden på grundval av omständigheter som inte åberopats av Tomkins, tydligt dömde utöver vad som har yrkats av parterna (*ultra petita*). Unionsdomstolarnas rättspraxis medger inga undantag från den regel som slogs fast i domen i mål C-310/97 P, *AssiDomän*, med anledning av att två sökande tillhör samma företag. Domstolen har nyligen klargjort, i domen i de förenade målen C-201/09 P och C-219/09 P, *ArcelorMittal Luxembourg*, att den omständigheten att en enhet i en koncern väcker talan inte påverkar andra koncernenheters rättsliga ställning.

I sin andra grund hävdar kommissionen att tribunalen även gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att finna att Peglers (dotterbolaget, i mål T-386/06) och Tomkins (moderbolaget, i mål T-382/06) yrkanden hade samma föremål. Trots att den tidsperiod som Tomkins bestred var avsevärt kortare än den som Pegler bestred i sitt mål beviljades båda företagen samma nedsättning av tidsperioden. Detta trots att Pegler inte bara bestred en betydligt längre period, utan också grundade sin talan på andra, och till viss del till och med motsatta, omständigheter än Tomkins. Pegler bestred den första delen av tidsperioden i syfte att urskulda sig själv och skuldbelägga Tomkins, medan Tomkins syfte var förhållandevis begränsat, nämligen att bestrida bevisningen avseende de första 38 dagarna (vilket bestridande, om Tomkins hade haft framgång i den delen, inte ens skulle ha påverkat den period som beaktas när böterna fastställs).

Vidare baserade tribunalen sin bedömning på den felaktiga premissen att Tomkins hade yrkat att "om det angripna beslutet ogiltigförklaras i den del det avser Pegler, så ska beslutet även ogiltigförklaras i den del det avser sökanden" (punkt 42 i den överklagade domen). Tomkins hade inte anfört något sådant yrkande i sin ansökan eller i sin replik (och det skulle i vilket fall som helst ha varit för sent). Tribunalens påstående utgör en förvanskning av klagandens yrkande, vilket i sig självt är tillräckligt för att upphäva den överklagade domen.

Den tredje grunden avser att tribunalen bortsåg från att Tomkins var del av ett företag som hade erkänt överträdelse. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning eftersom

den begränsade ansvaret för en enhet (moderbolaget Tomkins) inom "Tomkinsföretaget" av det skälet att perioden för en annan enhet i företaget, dotterbolaget Pegler, hade satts ned. Begränsningen av Peglers ansvar för överträdelsen grundade sig emellertid på företagets status som vilande bolag och inte på att koncernen i fråga inte hade deltagit i överträdelsen. Kommissionens åsikt är att den omständigheten att just detta dotterbolag (Pegler) i koncernen eventuellt inte var rätt mottagare inom koncernen under en viss period endast berör detta dotterbolag och inte befriar hela Tomkinsföretaget från ansvar. Detta särskilt med hänsyn till att tribunalen inte fann anledning att göra någon annan bedömning än att det företag som leddes av Tomkins deltog i överträdelsen under en stor del av den relevanta perioden (något som inte heller Tomkins hade bestritt).

Kommissionens fjärde grund för överklagandet avser brist på motivering samt inkonsekvens i den överklagade domen. Den fjärde grunden är en andrahandsgrund, i så mått att även om domstolen skulle finna att tribunalen inte dömde utöver vad som har yrkats av parterna, bör domen fortfarande upphävas, eftersom den inte innehåller tillräcklig och klar motivering för den delvisa ogiltigförklaringen (bristande motivering). Det finns åtminstone två viktiga exempel på den överklagade domens oklarhet.

- För det första, vid beskrivningen av det undantag som tribunalen anser bör göras från praxis enligt domen i målet AssiDomän, är förutsättningarna för ett sådant undantag oklara och inkonsekventa.
- Det andra exemplet på själv motsägande eller oklara aspekter i tribunalens motivering är det faktum att tribunalen i punkt 57 i den överklagade domen, angående tillämpningen av en multiplikationsfaktor, konstaterade att kommissionen "enligt artikel 266 FEUF (ska) vidta de åtgärder som krävs med anledning av denna felbedömning och med avseende på sökandens solidariska betalningsskyldighet". Emellertid utnyttjade tribunalen i punkt 59 sin obegränsade behörighet vad gäller storleken på bötesbeloppet och fastställde det tillämpliga bötesbeloppet för Tomkins. I domslutet i den överklagade domen upprepas det slutgiltiga bötesbeloppet utan att det nämns något behov av att anpassa beloppet ytterligare. Oavsett den exakta innebörden av punkt 57, konstaterar kommissionen att ogiltigförklaringen av multiplikationsfaktorn i avskräckande syfte i mål T-386/06, Pegler mot kommissionen, inte borde få några konsekvenser för Tomkins multiplikationsfaktor.

Slutligen, som femte grund, hävdas att tribunalen åsidosatte den kontradiktoriska principen och rätten till en rättvis rättegång eftersom den inte gav kommissionen möjlighet att yttra sig avseende tribunalens avsikt att sätta ned Tomkins böter på grundval av omständigheter som Pegler har gjort gällande i ett separat mål.

Överklagande ingett den 6 juni 2011 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 24 mars 2011 i mål T-385/06, Aalberts Industries NV, Comap SA, tidigare Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-287/11 P)

(2011/C 238/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castillo de la Torre, V. Bottka, R. Sauer)

Övriga parter i målet: Aalberts Industries NV, Comap SA, tidigare Aquatis France SAS, Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogilla talan vid tribunalen i sin helhet, och
- förplikta de tre klagandena att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans och dem i förfarandet i första instans.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har anfört tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Kommissionen har som första grund gjort gällande att tribunalen åsidosatte flera bevisbörderegler och processrättsliga bevisregler, missuppfattade viss bevisning och underlät att motivera sin bedömning av sakomständigheterna. Tribunalen erinrade visserligen om rättspraxis enligt vilken det ska göras en samlad bedömning av alla indicier, men den efterföljande bedömningen visar på ett mycket fragmentariskt tillvägagångssätt, varvid bevisen beaktades var för sig och förkastades ett efter ett. Detta inverkade på bedömningen av de individuella kontakter som enligt vad som anges i beslutet visar på att företagen i koncernen Aalbert deltog i den fortlöpande överträdelsen. Tribunalen bedömde bevisningen avseende dotterbolagen Simplex och Aquatis deltagande i den fortlöpande överträdelsen för sig, fastän de tillhörde en och samma koncern (Aalberts). Tribunalen missuppfattade dessutom avgörande bevisning vad avser dessa kontakter eller motiverade åtminstone inte tillräckligt sina slutsatser avseende bevisvärdet av vissa bevis.

Den andra grunden har framförts som en alternativ grund. Kommissionen anser att även om de faktiska omständigheterna skulle bekräftas, gjorde tribunalen fel som ogiltigförklarade beslutet i sin helhet, eftersom den fann att beslutet endast delvis var behäftat med fel. Det har gjorts åtminstone två felaktiga rättstillämpningar i den överklagade domen:

För det första ogiltigförklarade tribunalen kommissionens beslut på den grunden att Aquatis hade kännedom om kartellen i samma utsträckning som de andra deltagarna i FNAS-möten som hölls i Frankrike. I enlighet med fast rättspraxis ska emellertid den omständigheten att kartelldeltagarna har varierande kännedom inte leda till ogiltigförklaring av ett beslut avseende en enda, fortlöpande överträdelse, utan kan på sin höjd leda till en delvis ogiltigförklaring av beslutet om en överträdelse, och troligtvis nedsättning av de böter som ålagts.

För det andra gjorde sig tribunalen skyldig till maktmissbruk när den ogiltigförklarade beslutet i sin helhet i den del det rör Aalberts och dess två dotterbolag fastän en delvis ogiltigförklaring i enlighet med rättspraxis skulle ha varit den lämpligaste lösningen i målet.

Slutligen har även överklagandets tredje grund framförts som en alternativ grund, för det fall domstolen inte godtar den första och den andra grunden, och avser beräkningen av de böter som Simplex och Aquatis ålagts att betala för första perioden för det fall det fastställs att det inte skedde någon överträdelse under andra perioden. Kommissionen hävdar att ogiltigförklaringen av artikel 2b.2 i det omtvistade beslutet är bristfälligt motiverad och att i den mån som tribunalen grundade sig på det så kallade taket på 10 procent i artikel 23.2 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾, dömde den utöver vad som hade yrkats av parterna (ultra petita) och åsidosatte principen om ett kontradiktoriskt förfarande och följaktligen rätten till en rättvis rättegång, eftersom detta inte prövades i målet i första instans.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 14 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-297/11)

(2011/C 238/16)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Chatzigianni och A. Margeli)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt dels artiklarna 13.1–3, 13.6 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område genom att inte ha utarbetat förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt (varken för avrinningsdistrikt vilka i sin helhet är belägna inom dess territorium eller för internationella avrinningsdistrikt) senast den 22 december 2009 och genom att inte ha sänt kopior av förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt till kommissionen senast den 22 mars 2010, dels artikel 14.1 c i samma direktiv genom att inte ha inlett förfarandet för information till och samråd med allmänheten beträffande förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt senast den 22 december 2008, och

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

För det första var medlemsstaterna skyldiga att utarbeta förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt senast den 22 december 2009 (såväl för avrinningsdistrikt vilka i sin helhet är belägna inom deras territorium som för internationella avrinningsdistrikt) och att sända en kopia av dem till kommissionen senast den 22 mars 2010 enligt artiklarna 13.1–3, 13.6 och 15.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område.

Av de uppgifter som Republiken Grekland hittills har inkommit med till kommissionen framgår att nämnda medlemsstat ännu inte har utarbetat någon förvaltningsplan för avrinningsdistrikt (varken för avrinningsdistrikt vilka i sin helhet är belägna inom dess territorium eller för internationella avrinningsdistrikt) och att den framför allt inte har inkommit med någon kopia därav till kommissionen. Mot denna bakgrund har kommissionen dragit slutsatsen att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt dels artikel 13.1–3 i direktivet, dels artikel 15.1 i samma direktiv.

För det andra var medlemsstaterna skyldiga att samråda med allmänheten angående förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt senast den 22 december 2008 enligt artikel 14.1 c i samma direktiv.

Av de uppgifter som Republiken Grekland hittills har inkommit med till kommissionen framgår att nämnda förfarande ännu inte har inletts. Mot denna bakgrund har kommissionen dragit slutsatsen att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14.1 c i direktivet.

Överklagande ingett den 14 juni 2011 av XXXLutz Marken GmbH av den dom som tribunalen meddelade den 24 mars 2011 i mål T-54/09 — XXXLutz Marken GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller); övrig part i förfarandet: Natura Selection S.L.

(Mål C-306/11 P)

(2011/C 238/17)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: XXXLutz Marken GmbH (ombud: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet:

— Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

— Natura Selection S.L.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen,

— återförvisa målet till tribunalen, och

— förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tribunalen åsidosatte artikel 8.1 i förordningen om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ genom att fastställa att det förelåg en känneteckenslikhet mellan "Linea Natura Natur hat immer Stil" och "natura selection" enbart på grundval av orddelen "natura" i de båda kännetecknen. Denna orddel utgör emellertid inte någon dominerande beståndsdel i det äldre varumärket.

Vid sin bedömning av känneteckenslikheten utgick tribunalen från en i rättsligt hänseende felaktigt förståelse av begreppen "särskiljningsförmåga" och "beskrivande karaktär".

Vidare är tribunalens bedömning av känneteckenslikheten motstridig och är i detta avseende behäftat med en bristfällig motivering.

Tribunalen antog även den överklagade domen med stöd av omständigheter som har missförstått. Tvärt emot tribunalens konstaterande, har klaganden visat, såväl i förfarandet vid

invändningsenheten och vid överklagandenämnden som i sin ansökan, att det föreligger ett samband mellan de aktuella produkterna och ordmärket "natura".

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Överklagande ingett den 24 juni 2011 av Europeiska kommissionen av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 april 2011 i mål T-320/09, Planet AE mot kommissionen

(Mål C-314/11 P)

(2011/C 238/18)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Dintilhac och D. Triantafyllou)

Övrig part i målet: Planet AE

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens beslut av den 13 april 2011 i mål T-320/09,

— avvisa talan,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

— Felaktig tolkning av beslut 2008/969

Den typ av registrering som klaganden blivit föremål för i systemet för tidig varning och som (till skillnad från andra typer av registrering) grundas på enbart misstankar kan inte leda till andra konsekvenser än förstärkt övervakning (artikel 16 i beslutet), vilken inte har bindande verkan för svaranden. I beslutet blandas den omtvistade registreringen på ett felaktigt sätt ihop med andra typer av registrering med andra konsekvenser.

— Icke väsentlig ändring av svarandens rättsliga situation till följd av de omtvistade registreringarna

Det är uppenbart att enbart övervakning av den enhet som är föremål för registrering inte i sig ändrar enhetens rättsliga situation.

— Svaranden är inte direkt berörd av de omtvistade registreringarna

Samtliga vidtagna åtgärder har beslutats av den ansvariga utanordnaren efter samråd och förhandling med svaranden och dess bank. Åtgärderna är inte en direkt och automatisk konsekvens av registreringarna. Det är dock ett ofrånkomligt krav för att en talan ska kunna tas upp till prövning (artikel 263 fjärde stycket FEUF) att den aktuella personen är direkt berörd av åtgärderna.

— Relevanta argument och relevant bevisning för att enheten är direkt berörd har inte prövats

Trots att ovannämnda samråd och förhandlingar beskrevs i ansökan har tribunalen inte berört dem, vilket strider mot principen och opartiskhet och objektivitet.

— Avsaknad av motivering

I det överklagade beslutet anges inte vad "försämringen" av sökandens situation består i. Sökanden har inte berövats någon ekonomisk förmån utan befriats från skyldigheten att fördela betalningarna.

Detsamma gäller verkningarna av de aktuella särskilda registreringarna. Registreringarnas bindande verkan har på intet sätt förklarats.

— Olika rättsmedel har sammanblandats

Svarandens roll i konsortiet gällde ingående av avtal. Då svaranden var en fullvärdig del av den avtalsmässiga ramen kunde den vara föremål för en skiljedoms klausul (artikel 272 FEUF), men

inte för en talan om ogiltigförklaring då dessa rättsmedel existerar parallellt och oberoende av varandra.

— Åsidosättande av avtalsfriheten och konsensusprincipen

Kommissionen är inte skyldig att ingå avtal utan att vidta vissa försiktighetsåtgärder. Vidare hade svaranden godtagit den slutliga avtalsmässiga ramen. Tribunalen ställde följaktligen felaktigt krav på de rättsliga grunder, förhör etcetera som är obligatoriska vid "påföljder" men som inte är förenliga med avtalsparternas lika ställning.

— Felaktig kvalificering av registreringarna såsom beslut

Registrering i systemet för tidig varning utgör interna åtgärder, försiktighetsåtgärder enligt principen om sund ekonomisk förvaltning (artikel 27 i budgetförordningen). Åtgärderna föreskrivs i beslut 2008/69 som kommissionens interna regler (se artikel 51 i budgetförordningen) för information och användning av samtliga institutionens behöriga utanordnare. De omtvistade registreringarna ska vidare inte sammankopplas med de registreringar som leder till uteslutning från förfarandet, eftersom kontraktet i förevarande fall har ingåtts med svaranden.

— Talans upptagande till prövning är kopplad till om den är välgrundad

Tribunalen har motiverat sitt beslut med att det krävs en prövning av kommissionens behörighet att anta beslut 2008/969. Behörighetsfrågan hänger emellertid samman med om talan är välgrundad och kan inte vara avgörande för om den kan upptas till sakprövning.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 7 juli 2011 — Valero Jordana mot kommissionen(Mål T-161/04) ⁽¹⁾

(Tillgång till handlingar — Förordning (EG) nr 1049/2001 — Förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov och individuella beslut om tillsättning av tjänstemän — Avslag på ansökan om tillgång — Undantag för att skydda den enskildes privatliv och integritet — Skydd av personuppgifter — Förordning (EG) nr 45/2001)

(2011/C 238/19)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Gregorio Valero Jordana (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten M. Merola)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis P. Aalto och E. Adserá Ribera, därefter E. Adserá Ribera och P. Costa de Oliveira)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Konungariket Danmark (ombud: B. Weis Fogh och J. Jørgensen Søren), Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis A. Kruse och K. Norman, därefter A. Falk, S. Johannesson, K. Petkovska och C. Meyer-Seitz), och Europeiska datatillsynsmannen (ombud: H. Hijmans, H. Kranenborg och R. Barceló)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 februari 2004 att avslå sökandens ansökan om tillgång till förteckningen över godkända sökande i det allmänna uttagningsprovet A 7/A 6 COM/A/637 och de individuella besluten att tillsätta tjänstemän i lönegrad A 6 från och med den 5 oktober 1995.

Domslut

1. Det beslut som fattats av Europeiska gemenskapernas kommission den 10 februari 2004 att avslå Gregorio Valero Jordanas ansökan om tillgång till förteckningen över godkända sökande i det allmänna uttagningsprovet A 7/A 6 COM/A/637 och de individuella besluten att tillsätta tjänstemän i lönegrad A 6 från och med den 5 oktober 1995, ogiltigförklaras.
2. Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Gregorio Valero Jordanas rättegångskostnader.
3. Konungariket Sverige ska bära sina rättegångskostnader.

4. Europeiska datatillsynsmannen ska bära sina rättegångskostnader.

5. Konungariket Danmark utsluts som intervenient i mål T-161/04.

6. Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.

7. Gregorio Valero Jordana, kommissionen, Konungariket Sverige och Europeiska datatillsynsmannen ska var och en ersätta rättegångskostnaderna för Konungariket Danmarks intervention.

(¹) EUT C 168, 26.6.2004.

Tribunalens dom av den 7 juli 2011 — Longinidis mot Cedefop(Mål T-283/08 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tillfälligt anställda — Tillsvidareanställning — Uppsägning — Motivering — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till försvar)

(2011/C 238/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Pavlos Longinidis (Thessaloniki, Grekland) (ombud: inledningsvis advokaterna P. Giatagantzidis och S. Stavropoulou, därefter advokaterna P. Giantagantzidis och K. Kyriazi)

Övriga parter i målet: Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) (ombud: M. Fuchs, biträdd av advokaten P. Anestis)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 24 april 2008 i mål F-74/06, Longinidis mot Cedefop (REG 2008 s. I-0000) med yrkande om upphävande av domen.

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Pavlos Longinidis ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning haft.

(¹) EUT C 272, 25.10.2008, rättelse i EUT C 313, 6.12.2008.

Tribunalens dom av den 30 juni 2011 — Imagion mot harmoniseringsbyrån (DYNAMIC HD)

(Mål T-463/08) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av gemenskapsordmärket DYNAMIC HD — Absoluta registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 40/94 (numera artikel 7.1 b och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009))

(2011/C 238/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Imagion AG (Trierweiler, Tyskland) (ombud: advokaten H. Blatzheim)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schöffner)

Saken

Talan väckt mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 13 augusti 2008 (ärende R 488/2008-4) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket DYNAMIC HD.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Imagion AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 327, 20.12.2008.

Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — i-content mot harmoniseringsbyrån (BETWIN)

(Mål T-258/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BETWIN — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Likabehandling — Artikel 49 EG)

(2011/C 238/22)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Berlin, Tyskland) (ombud: A. Nordemann, därefter A. Nordemann och T. Boddien, advokater)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schöffner)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 4 maj 2009 (ärende R 1528/2008-4) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket BETWIN.

Domslut

1. Det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 4 maj 2009 (ärende R 1528/2008-4) ogiltigförklaras vad avser andra tjänster än tjänsterna "utarbetande och utveckling av shower, spel, lotterier, tävlingar, baler, utlottningar, tävlingar; produktion, organiserande och genomförande av spel, lotterier, tävlingar, baler, utlottningar, tävlingar av alla slag; spelhallar; drift av kasinon; tjänster för sport-, spel-, vadhållnings- och lotteriarrangörer, inbegripet på och via internet; tillhandahållande av utrustning för sport, spel, vadhållning och lotterier, inbegripet på och via internet; drift av spelhallar; tillhandahållande av interaktiva dataspel; drift och organisation av kasinon, hasardspel, kortspel, vadhållning, sportvadhållning, skicklighetsspel; spelautomater; drift av kasinon, drift av spelhallar; drift av center för vadhållning och lotterier av alla slag", som omfattas av klass 41 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och vad avser tjänsterna "utarbetande och utveckling av shower, spel, lotterier, tävlingar, baler, utlottningar, tävlingar i näringsverksamhet, organisation och reklam", som omfattas av klass 35 i nämnda överenskommelse.
2. Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 29.8.2009.

Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — Audi och Volkswagen mot harmoniseringsbyrån (TDI)

(Mål T-318/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TDI — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Särskiljningsförmåga som förvärvats till följd av användning saknas — Artikel 7.1 c och 7.3 i förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 75 och 76.1 i förordning nr 207/2009)

(2011/C 238/23)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Audi AG (Ingolstadt, Tyskland) och Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ombud: advokaten P. Kather)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: G. Schneider)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av första överklagandenämnden den 14 maj 2009 (ärende R 226/2007-1) om en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket TDI

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Audi AG och Volkswagen AG ska bära rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 267 av den 7.11.2009.

Tribunalens dom av den 6 juli 2011 — Timehouse mot harmoniseringsbyrån (Formen av en klocka med taggade kanter)

(Mål T-235/10) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering av ett tredimensionellt märke — Formen av en klocka med taggade kanter — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 238/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Timehouse GmbH (Eystrup, Tyskland) (ombud: advokaten V. Knies)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 11 mars 2010 (ärende R 0942/2009-1) avseende en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett tredimensionellt varumärke föreställande en klocka.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Timehouse GmbH förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 209, 31.7.2010.

Tribunalens beslut av den 27 juni 2011 — Amecke Fruchtsaft mot harmoniseringsbyrån och Uhse (69 Sex up)

(Mål T-343/09) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändning — Anledning saknas att döma i saken)

(2011/C 238/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kaase och J.-C. Plate)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis S. Schöffner, därefter S. Schöffner och B. Schmidt)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Tyskland) (ombud: advokaten W. Berlit)

Saken

Talan väckt mot det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 11 juni 2009 (ärende R 1728/2008-1) avseende ett invändningsförfarande mellan Beate Uhse Einzelhandels GmbH och Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG.

Avgörande

1. Det finns inte längre anledning att döma i saken.
2. Sökanden förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 267, 7.11.2009.

Tribunalens beslut av den 22 juni 2011 — Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-409/09) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Offentlig upphandling av tjänster — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Ogiltigförklaring av beslutet genom en dom som meddelats av förstainstansrätten — Preskription — Tidsfrist med hänsyn till avstånd — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar saknar rättslig grund)

(2011/C 238/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis och M. Dermizakis)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wilderspin och E. Manhaeve)

Saken

Talan om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit på grund av kommissionens beslut av den 15 september 2004 att förkasta sökandens anbud i anbudsförfarandet angående leverans av IT-tjänster och tillhörande tjänster med anknytning till informationssystemen vid generaldirektoratet för fiske, och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet.

Avgörande

1. Talan avvisas.
2. Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 11, 16.1.2010.

Tribunalens beslut av den 21 juni 2011 — Eckehard Rosenbaum mot kommissionen

(Mål T-452/09 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Placering i lönegrad vid rekryteringen — Beaktande av den berördes yrkeserfarenhet — Artikel 31 i stadgan — Motiveringsskyldighet)

(2011/C 238/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Eckehard Rosenbaum (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten H.-J. Rüber)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Curall och B. Eggers), och Europeiska unionens råd (ombud: K. Zieléskiewicz och M. Bauer, agents)

Saken

Överklagande av den dom som fattades av personaldomstolen (andra avdelningen) den 10 september 2009 i mål F-9/08, Rosenbaum mot kommissionen (REGP 2009, s. 0000) om ogiltigförklaring av denna dom.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Eckehard Rosenbaum ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i denna instans.
3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 11, 16.1.2010.

Tribunalens beslut av den 21 juni 2011 — Luigi Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-12/10 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Ersättning för rättegångskostnader — Skrivelse från kommissionen med upplysning till klaganden om att den hade för avsikt att göra ett avdrag från dennes invaliditetsersättning — Rättsakt som går någon emot föreligger inte — Det är uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)

(2011/C 238/28)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Curall och C. Berardis-Kayser, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Saken

Överklagande av det beslut som fattades av personaldomstolen (första avdelningen) den 29 oktober 2009 i mål F-94/08, Marcuccio mot kommissionen (REGP 2009, s. 0000) om ogiltigförklaring av detta beslut.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Luigi Marcuccio ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

(¹) EUT C 63, 13.3.2010.

Tribunalens beslut av den 27 juni 2011 — Amecke Fruchtsaft mot harmoniseringsbyrån

(Mål T-125/10) (¹)

(Gemenskapsvarumärken — Invändning — Återkallande av invändning — Anledning saknas att döma i målet)

(2011/C 238/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG (Menden, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kaase och J. P. Plate)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis av S. Schäfer, därefter av S. Schäfer och B. Schmidt)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Beate Uhse Einzelhandels GmbH (Flensburg, Tyskland)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av det beslut som fattades den 12 januari 2010 av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 612/2009-1 med anledning av ett förfarande mellan Beate Uhse Einzelhandels GmbH och Amecke Fruchtsaft GmbH & Co. KG.

Avgörande

1. Anledning saknas att döma i målet.
2. Amecke Fruchtsaft GmbH & Co ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 148 av den 5.6.2010.

Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-256/10 P) (¹)

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Flytt av personliga ägodelar — Tyst respektive uttryckligt avslag på sökandens begäran — Motiveringsskyldighet — Uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan upptas till sakprövning och i övriga delar är ogrundat)

(2011/C 238/30)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Trivase, Italien) (ombud: G. Cipressa, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Curall och C. Berardis-Kayser, biträdda av A. Dal Ferro, advokat)

Saken

Överklagande av det beslut som fattats av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 25 mars 2010 i mål F-102/08, Marcuccio mot kommissionen (REUP 2010, s. I-A-0000 och s. II-0000), med yrkande att detta beslut ska upphävas.

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Luigi Marcuccio ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

(¹) EUT C 221, 14.8.2010.

Talan väckt den 19 april 2011 — J mot Parlamentet

(Mål T-160/10)

(2011/C 238/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: J (Marchtrenk, Österrike) (ombud: advokaten A. Auer)

Svarande: Parlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som Europaparlamentets utskott för framställningar fattade den 2 mars 2010 om att avslå sökandens framställning nr 1673/2009 av den 19 november 2009, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som Europaparlamentets utskott för framställningar fattade den 2 mars 2010 om att avslå sökandens framställning med påstående om att österrikiska myndigheter beslagtagit olika handlingar och verk.

Sökanden anför som grund för sitt yrkande ett åsidosättande av rätten att göra framställningar. De österrikiska myndigheternas beslag av verk utgör enligt artikel 6.1 FEUF och artiklarna 17.1 och 51.1 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter ett åsidosättande av rätten till egendom.

Talan väckt den 2 maj 2011 — Fraas mot harmoniseringsbyrån (rutmönster i mörkgrått, ljusgrått, ljusblått, mörkblått, ockra och beige)

(Mål T-231/11)

(2011/C 238/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Tyskland) (ombud: R. Kunze och G. Würtenberger, advokater)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— upphäva det beslut som fattades den 4 mars 2011 (ärende R 2041/2010-4) av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd avseende gemenskapsvarumärkesansökan nr 008 423 626 (figurmärke) och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke som återger ett rutmönster i mörkgrått, ljusgrått, ljusblått, mörkblått, ockra och beige för varor i klasserna 18, 24 och 25 — Ansökan nr 8 423 626

Granskarens beslut: Delvis avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009, eftersom det berörda gemenskapsvarumärket har tillräcklig särskiljningsförmåga, och åsidosättande av artiklarna 75 och 76 i samma förordning, eftersom överklagandenämnden inte har tagit ställning till de många faktiska och rättsliga uppgifter som sökanden lämnat.

Talan väckt den 13 maj 2011 — FairWild Foundation mot harmoniseringsbyrån — Wild (FAIRWILD)

(Mål T-247/11)

(2011/C 238/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: FairWild Foundation (Weinfelden, Schweiz) (ombud: advokaterna P. Neuwald och S. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Tyskland)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Harmoniseringsbyrån för den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 3 mars 2011 i ärende R 1014/2010-1,
- avslå överklagandet av registreringen av det internationella varumärket nr 950 962 "FAIRWILD", och
- förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta sökandens rättegångskostnader, inklusive sökandens kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "FAIRWILD" för varor i klasserna 3, 5, 29 och 30 — Internationell registrering nr 950 962.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Rudol Wild GmbH & Co. KG.

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsvarumärket "WILD" för varor i klasserna 3, 9, 29, 30 och 32.

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Delvis ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden felaktigt utgick ifrån att det förelåg risk för förväxling mellan de sinsemellan motstående varumärkena. Sökanden hävdar att överklagandenämnden för det första felaktigt antog att innebörden av tecknet "WILD" endast är känd för den tyskspråkiga och den engelskspråkiga omsättningskretsen, och att den för det andra utgick ifrån detta begrepp inte är beskrivande för de varor som avses med det varumärke som åberopats som hinder för registrering. På denna grund tillerkände överklagandenämnden felaktigt nämnda varumärke en medelhög särskiljningsförmåga och slog fast att tecknen liknade varandra i medelhög utsträckning, varför avvägningen av de växelverkande faktorerna avseende förväxlingsrisken utföll till sökandens nackdel.

Talan väckt den 23 maj 2011 — Bopp mot harmoniseringsbyrån (oktagon med grön bård)

(Mål T-263/11)

(2011/C 238/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ombud: advokaten C. Russ)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 11 mars 2011 i ärende R 605/2010-4.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke bestående av en oktagon med grön bård — Ansökan nr 8 248 965.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning nr 207/2009, eftersom det varumärke som ansökan avser har särskiljningsförmåga tack var sin identifierbara och ytmässiga framställning.

Talan väckt den 30 maj 2011 — Hotel Reservation Service Robert Ragge mot harmoniseringsbyrån — Promotora Imperial (iHotel)

(Mål T-277/11)

(2011/C 238/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hotel Reservation Service Robert Ragge GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten M. Koch)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Promotora Imperial, SA (Pozuelo de Alarcón, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ändra första överklagandenämndens beslut av den 24 februari 2011 (ärende R 832/2010-1) på så sätt att talan i sak bifalls och invändning (nr B 1458571) upphävs. Invändaren ska ersätta kostnaderna i samband med såväl invändningsförfarandet som överklagandet. Beslutet ska i övrigt upprätthållas.

— Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "iHotel" för tjänster i klasserna 35, 39, 41, 42 och 43 — ansökan nr 6912877

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Promotora Imperial, SA.

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskapsordmärket "i-hotel" för varor och tjänster i klasserna 16, 41 och 43

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom det inte finns någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena. Överklagandenämnden har felaktigt konstaterat att de ifrågakvarande varorna och tjänsterna samt de motstående varumärkena liknar varandra.

Talan väckt den 31 maj 2011 — Ewald mot harmoniseringsbyrån — Kin Cosmetics (Keen)

(Mål T-280/11)

(2011/C 238/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Ewald (Frauenwald, Tyskland) (ombud: advokaten S. Reinhardt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Kin Cosmetics, SA (San Feliu de Guixols, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut nr R 1383/2010-1 fattat den 3 mars 2011,
- avslå den invändning som KIN COSMETICS SA framställde vid harmoniseringsbyrån den 24 juli 2008 under nr B 1359944 mot registreringen av varumärket EM 006 498 621 "Keen",
- i andra hand, för det fall tribunalen inte kan bifalla yrkandet i punkt två, återförvisa ärendet till harmoniseringsbyrån,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna samt förplikta KIN COSMETICS att ersätta rättegångskostnaderna, i den utsträckning som bolaget deltagit i förfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Ewald

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Keen" för varor och tjänster i klasserna 3 och 44 — registrerat under nr 6 498 621.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Kin Cosmetics, SA

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Gemenskaps- och nationella ord- och figurmärkena "KIN", "KinBooKs", "KINWORKS" och "KINSTYLIUM" för varor och tjänster i klasserna 3, 5, 35 och 44

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom det inte finns någon risk för förväxling mellan varumärkena i fråga.

Överklagande ingett den 3 juni 2011 av Diego Canga Fano mot personaldomstolens dom av den 24 mars 2011 i mål F-104/09, Canga Fano mot rådet

(Mål T-281/11 P)

(2011/C 238/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Diego Canga Fano (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ta upp överklagandet till sakprövning,
- ogiltigförklara den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 24 mars 2011 i mål F-104/09,
- bifalla de yrkanden om ogiltigförklaring och skadestånd som klaganden framförde vid personaldomstolen, med beaktande av att klaganden, som skulle nöja sig med ett upphävande av domen, är beredd att gå med på en symbolisk ersättning om endast en euro för den skada han lidit, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden en enda grund som består av tre delar och avser en felaktig rättstillämpning.

1. Klaganden gör som första delgrund gällande att personaldomstolen tolkade de tillämpliga bestämmelserna om tillsättningsmyndighetens utrymme för skönsmässig bedömning på ett sätt som är oförenligt med domstolens och tribunalens tolkning i rättspraxis (punkterna 35 och 36 i den angripna domen).
2. Klaganden gör som andra delgrund gällande att personaldomstolen har dragit slutsatser utan rättsligt stöd vid sin prövning av om det gjorts en uppenbart oriktig bedömning (punkterna 48, 51, 52, 58, 78 och 79 i den angripna domen) och motsäger sina egna kriterier, som den påstår ska gälla istället för dem som fastställts i domstolens och tribunalens praxis.

3. Klaganden gör som tredje delgrund gällande att det förekommer materiella felaktigheter i personaldomstolens motivering vilka följer av att den missuppfattat eller underlåtit att beakta den bevisning som lagts fram (punkterna 80, 81, 85, 88 och 90 i den angripna domen).

Talan väckt den 6 juni 2011 — Gooré mot rådet

(Mål T-285/11)

(2011/C 238/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Charles Kader Gooré (Abidjan, Elfenbenskusten) (ombud: advokaten F. L. Meynot)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara rådets förordning (EU) nr 330/2011 av den 6 april 2011 om ändring av förordning (EG) nr 560/2005 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter mot bakgrund av situationen i Elfenbenskusten, i den del den avser införandet av Charles Kader Gooré i förteckningen i bilaga II (och fastställa att den inte är tillämplig på honom),
- förpliktiga Europeiska unionens råd att till Charles Kader Gooré erlagga beloppet femtio tusen (50 000) euro som ersättning för de skador denne lidit,
- förpliktiga Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättandet av väsentliga formföreskrifter. Sökande kritiserar Europeiska unionens råd dels för att inte ha uppfyllt motiveringsskyldigheten, och dels för att ha åsidosatt proportionalitetsprincipen, eftersom de restriktiva åtgärderna går längre än vad som är nödvändigt för att uppnå Europeiska unionens råds mål.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av fördragen. Sökanden kritiserar Europeiska unionens råd dels för åsidosättande av rätten till försvar, eftersom han aldrig underrättats om de fullständiga anledningarna för åtgärden, dels för åsidosättandet av äganderätten.

Talan väckt den 6 juni 2011 — Heitkamp BauHolding mot kommissionen

(Mål T-287/11)

(2011/C 238/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Heitkamp BauHolding GmbH (Herne, Tyskland) (ombud: advokaten W. Niemann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2011 i dess ändrade lydelse, vilken såvitt sökanden känner till ännu inte har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

- Saneringsklausulen i 8c § stycke 1 i den tyska bolagsskattelagen (KStG) utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Kommissionen har gjort en felaktig klassificering av referenssystemet genom att utgå från "bestämmelse om förlustavdrag hos bolag vars andelar kan förvärvas". I själva verket utgör referenssystemet snarare en tidsmässigt obegränsat förlustöverföring som även inom bolagsrätten ger uttryck för den objektiva nettoprincipen.
- Bortfallandet av den i 8c § KStG föreskrivna förlustöverföringarna måste därför betraktas som undantag medan saneringsklausulen i 8c § stycke 1 a KStG i sin tur ska betraktas som undantag från undantaget i det fall där regelfallet återställs, vilket gör att Leistungsfähigkeitsprinzip gäller även i saneringsfall.
- Kommissionen har visserligen medgett att "referenssystemet utgör det tyska bolagsskattesystemet i dess nuvarande form" men anser dock inte att Wachstumsbeschleunigungsgesetz innebär att rättsläget i Tyskland är ett annat. Efter införandet av klausulen om dolda reserver i 8c § KStG innebär det vid delägarbyte i friska företag en säkerhet för förlust och förlustöverföring upp till beloppet för den dolda reserven. På så

sätt skulle klausulen om dolda reserver för friska företag fungera som motsvarighet till en saneringsklausul för krisföretag, eftersom företaget i saneringsbehov annars skulle missgynnas strukturellt.

- Den av sökanden påstådda olikabehandlingen av ekonomiskt friska företag i saneringsbehov på grund av saneringsklausulen utgör således ingen selektiv åtgärd, utan istället en konkretisering av den författningsrättsligt sedan länge i tysk grundlag förankrade *Leistungsfähigkeitsprinzip*. Det är följaktligen fråga om den inre logiken i referenssystemet. Saneringsklausulen är således förenlig med de grundläggande och ledande principerna i det tyska systemet.
- Med hänsyn till de grundläggande principerna är införandet av saneringsklausulen i 8c § KStG i vart fall en åtgärd som är "motiverad av skattesystemets natur och inre struktur" och genom vilken den inre strukturen delvis återfår sin giltighet.

Talan väckt den 7 juni 2011 — Deutsche Bahn m.fl. mot kommissionen

(Mål T-289/11)

(2011/C 238/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlin, Tyskland), DB Energie GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Deselaers, J.S. Brückner och O. Mross)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut om inspektion fattat den 14 mars 2011 och delgivet den 29 mars 2011,
- ogiltigförklara alla åtgärder som vidtagits till följd av inspektionen på grundval av det rättsstridiga beslutet,
- förplikta kommissionen att återlämna samtliga kopior på dokument som tagits i samband med inspektionen, vid äventyr av ogiltigförklaring av kommissionens kommande beslut av tribunalen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Sökande yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 1774 av den 14 mars 2011 (ärenden COMP/39.678 och COMP/39.731). I beslutet förordnades, i enlighet med artikel 20.4 av rådets förordning (EG) nr 1/2003,⁽¹⁾ om inspektioner hos Deutsche Bahn AG såväl som hos alla juridiska personer direkt eller indirekt under bolagets kontroll med anledning av en eventuell förmånlig behandling av dotterbolag genom ett rabattsystem för strömförsörjning.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till hemmets okränkbarhet, eftersom inget förhandstillstånd från domstol förelåg.
2. Andra grunden: Åsidosättande av den grundläggande rättigheten till ett effektivt rättsmedel, eftersom beslutet om inspektioner inte på förhand hade kontrollerats av domstol, vare sig materiellt eller juridiskt.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, eftersom beskrivningen av föremålet för inspektionen var alltför vid och ospecificerad (*fishing expedition*).
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen. Beslutet om inspektion är oproportionerligt, eftersom rabattsystemet för strömförsörjning använts under flera år av sökandena, har kontrollerats ett flertal gånger av tyska myndigheter och domstolar och har bedömts som förenligt med konkurrensrätten, och att frågan, som enligt kommissionen är grundläggande, om rabattsystemet är "objektivt motiverat" hade kunnat utredas på ett mindre ingripande sätt, nämligen genom en begäran om upplysningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002, om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT 2003 L 1 s. 1).

Talan väckt den 7 juni 2011 — Deutsche Bahn m.fl. mot kommissionen

(Mål T-290/11)

(2011/C 238/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland), DB Mobility Logistics AG (DB ML AG) (Berlin, Tyskland), DB Netz AG (Frankfurt am Main, Tyskland), Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Tyskland), DB Schenker Rail GmbH (Mainz, Tyskland), DB Schenker Rail Deutschland AG (Mainz, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Deselaers, J. S. Brückner und O. Mross)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens inspektionsbeslut av den 30 mars 2011, delgivet den 31 mars 2011,
- ogiltigförklara varje åtgärd som vidtagits på grundval av inspektioner genomförda i enlighet med detta rättsstridiga beslut,
- förplikta kommissionen att återge samtliga kopior av de handlingar som upprättats inom ramen för inspektionerna vid äventyr av att tribunalen ogiltigförklarar kommissionens kommande beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena yrkar att tribunalen ska ogiltigförklara kommissionens beslut K(2011) 2365 av den 30 mars 2011 (ärendena COMP/39.678 och COMP/39.731) om inspektioner enligt artikel 20.4 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ hos Deutsche Bahn AG och hos samtliga juridiska personer som direkt eller indirekt står under nämnda bolags kontroll, med anledning av en potentiellt konkurrensstridig strategisk användning av dels infrastruktur som tillhandahålls av bolag i DB-gruppen, dels tillhandahållande av spårtjänster.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av hemfriden, eftersom inget tillstånd från domstol har inhämtats på förhand.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel, eftersom det saknas möjlighet att få till stånd en tidigare domstolsprövning av inspektionsbeslutet såväl i faktiskt som i rättsligt hänseende.
3. Tredje grunden: Inspektionsbeslutet är rättsstridigt, eftersom det grundar sig på uppgifter som kommissionen inhämtade, vid verkställandet av inspektionsbeslutet angående rabattsystem för banström, i samband med en omfattande eftersökning (fishing expedition) och därmed i strid med sökandenas rätt till försvar.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar genom en oavgränsad och ospecificerad beskrivning av inspektionens föremål.
5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, eftersom föremålet för inspektionen inte omfattas av kommissionens behörighet och kommissionen under alla omständigheter hade kunnat få den relevanta informationen genom den behöriga Bundesnetzagentur (federal infrastrukturmyndighet) eller genom en enkel begäran om upplysningar från sökanden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget

Talan väckt den 9 juni 2011 — Cemex m.fl. mot kommissionen

(Mål T-292/11)

(2011/C 238/42)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cemex S.A.B. de C.V. (Monterrey, Mexiko), New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nederländerna), Cemex España, SA (Madrid, Spanien), CEMEX Deutschland AG (Düsseldorf, Tyskland), Cemex UK (Egham, Förenade kungariket), CEMEX Czech Operations s.r.o. (Prag, Tjeckiska republiken), Cemex France Gestion (Rungis, Frankrike), CEMEX Austria AG (Langenensdorf, Österrike) (ombud: advokaten)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand, ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut av den 30 mars 2001 och, i andra hand, delvis upphäva denna bestämmelse genom att medge befrielse från skyldigheten att lämna de upplysningar som avses med de frågor som ställs i bilaga I till beslutet, i den del skyldigheten går utöver de gränser som gäller för kommissionen enligt bestämmelserna och principerna i unionsrätten, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 18 i förordning (EG) nr 2003/1
 - Det hävdas i detta hänseende att kommissionen har överskridit de gränser som föreskrivs i denna bestämmelse och domstolens praxis för utövande av dess behörighet, genom att även kräva upplysningar som sökandena inte förfogar över. Vidare innebär kravet att sökandena inte bara ska lämna utan också behandla miljoner uppgifter av ekonomisk art, vilket utgör en omplacering av den undersökningsplikt som kommissionen har.
2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 18 i förordning (EG) nr 2003/1
 - Enligt sökandena kräver kommissionen att upplysningar ska lämnas som inte är nödvändiga för att utreda de restriktiva förfaranden som har konstaterats i det angräpnade beslutet. Det rör sig om upplysningar som inte har något samband med utredningens syfte, eller offentliga upplysningar, upplysningar som lämnats som svar på tidigare begäran, eller så rör det sig om behandling av uppgifter.

3. Tredje grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen

— Det påstås i detta avseende att kommissionen har begärt att sökandena ska lämna upplysningar vars sammanställning och behandling, förutom att sådan i flera fall inte är nödvändig, innebär en överdriven och oproportionerlig börda, varvid kommissionen dessutom har gett en utomordentligt kort frist för att efterkomma begäran och avslagit ansökningar om att fristen ska förlängas.

4. Den fjärde grunden avser att artikel 296 FEUF har åsidosatts, eftersom kommissionen, enligt sökandena, inte tillräckligt har motiverat behovet av och proportionaliteten hos de begärda upplysningarna.

5. Enligt den femte grunden har rättssäkerhetsprincipen åsidosatts, eftersom det angripna beslutets lydelse lider av osäkerhet och brist på precision.

6. Den sjätte grunden avser att artikel 3 i förordning (EEG) nr 1/1958, om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen, har åsidosatts.

— Det hävdas i detta hänseende att kommissionen har vägrat att tillstålla dotterbolagen, som det angripna beslutet riktar sig till, beslutet avfattat på den medlemsstatens språk under vars jurisdiktion dotterbolagen lyder. Kommissionen har därigenom medvetet gjort det svårare att sammanställa uppgifterna.

Talan väckt den 9 juni 2011 — Holcim AG (Tyskland) och Holcim Ltd (Schweiz) mot kommissionen

(Mål T-293/11)

(2011/C 238/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Holcim AG (Tyskland) (Hamburg, Tyskland) och Holcim Ltd (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaterna P. Niggemann och K. Gassner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, ärende 39521 — cement och cementprodukter, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena grunder.

1. Första grunden: det angripna beslutet har meddelats på ett ogiltigt sätt

— Enligt sökandena har kommissionen innan den meddelade det angripna beslutet, inhämtat representationsfullmakter, som har utfärdats till förmån för Holcim AG, med avseende på samtliga bolag i Holcim-koncernen samt förklaringar av vilka det framgår att engelska är arbetspråket. Det angripna beslutet, som är riktat till

Holcim Ltd, "meddelades" Holcim AG som aldrig varit bemyndigad att representera Holcim Ltd. Sökandena tillfogar att arbetspråket för Holcim Ltd och för de flesta bolag i koncernen är engelska med följd att de inte i tillräcklig utsträckning har kunnat ta del av det angripna beslutet.

2. Andra grunden: Fristen för att lägga fram upplysningar har varit för kort och kommissionen har nekat att förlänga fristen

— Enligt sökandena förutsätter det angripna beslutet detaljerade upplysningar om femton bolag i koncernen (upplysningar om transaktioner, om import och export, om produktionen och om marknadsandelar et cetera) under en tioårsperiod. Sökandena hävdar att de — med stöd av kommissionens utkast till beslut — i god tid och med hög detaljeringsgrad — har meddelat kommissionen att fristen på tolv veckor för att lägga fram upplysningar var alltför kort. Sökandena anser att det, mot bakgrund av förfarandets längd (nästan två och ett halvt år) och den stora samarbetsvilja som sökandena har visat, hade varit lämpligt att förlänga fristen. Även om sökandena har godtagit att förfarandet skedde på engelska har kommissionen själv försenat insamlingen av uppgifter genom att avfatta det angripna beslutet på tyska, med följd att två tredjedelar av de berörda bolagen i koncernen inte har kunnat delta i insamlingen.

3. Tredje grunden: Holcims skyldighet att lägga fram upplysningar som bolagen inte innehar i den form som begärts

— Sökandena gör gällande att det begärs upplysningar i det angripna beslutet som bolagen inte innehar i den form som begärts. Det angripna beslutet förutsätter dessutom uppgifter vilka på grund av att datasystemen ändrats och av andra skäl, endast kan framskaffas genom ett betydande arbete, tidsmässigt och personellt. Sökandena anser att det går utöver deras skyldighet att lägga fram de begärda upplysningarna att dessutom åläggas en sådan arbetsbörda.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

— Enligt sökandena har varken undersökningen i sig eller den metod som valts (begäran om upplysningar under hot om böter genom ett formellt beslut) motiverats tillräckligt i det angripna beslutet.

5. Femte grunden: Åsidosättande av principen om ändamålsenliga medel

— Sökandena gör gällande att de under hela förfarandet har besvarat samtliga anmodningar om upplysningar som tillställts dem uttömmande och med hög detaljeringsgrad med följd att kommissionen inte hade något skäl för att inleda ett formellt granskningsförfarande under hot om böter istället för ett informellt och mindre strängt förfarande med begäran om upplysningar.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av precisionsprincipen med avseende på de upplysningar som begärts

— Enligt sökandena innehåller det angripna beslutet flera punkter av vilka det inte tillräckligt tydligt framgår vilka upplysningar som begärts, vilket är till förfång för sökandena

7. Sjunde grunden: Den allmänna proportionalitetsprincipen

— Trots att ärendet hade en handläggningstid på två och ett halvt år har kommissionens klagomål formulerats vagt och ofullständigt och sökandena anser det därför oproportionerligt att kommissionen har begärt att sökandena ska tillhandahålla detaljerade statistiska uppgifter flera gånger i olika former. Utöver dessa objektiva skäl är det uppenbart oproportionerligt att kommissionen har nekat att förlänga fristen då förfarandet hade en varaktighet på nästan två och ett halvt år.

8. Åttonde grunden: Kommissionen saknar behörighet med avseende på bolaget Holcim (Česko) a.s. vad avser perioden innan Republiken Tjeckiens anslutning till Europeiska unionen.

— Sökandena gör gällande att kommissionen inte har rätt att begära upplysningar om en period som tidsmässigt ligger före en medlemsstats anslutning till Europeiska unionen.

Talan väckt den 9 juni 2011 — Republiken Grekland mot kommissionen

(Mål T-294/11)

(2011/C 238/44)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: I. Chalkias och S. Papaioannou)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bifalla talan,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 15 april 2011 om undantagande från EU-finansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), i den del som det avser finansiella korrigeringar till republiken Greklands nackdel, alternativt ändra beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/244/EU av den 15 april 2011 om undantagande från EU-finansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), delgivet med nr K(2011) 2517 och offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning* L 102/33/16-4-2011 (EUT L 102, s. 33), i den del som det

avser finansiella korrigeringar till republiken Greklands nackdel inom sektorerna för a) produktionsstöd för olivolja, b) utgifter för inrättandet av Register över olivodlingar — Geografiskt informationssystem (GIS) och c) direkt stöd (jordbruksgrödor).

Vad gäller den korrigering som gjorts inom sektorn för produktionsstöd för olivolja gör sökanden, för det första, gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, eftersom de grundläggande kontrollerna inom systemet normalt uppvisar ytterst små brister som inte motiverar en korrigering på 10 respektive 15 procent, särskilt med hänsyn till att det redan den 1 november 2003 infördes ett funktionellt och tillförlitligt geografiskt informationssystem för olivsektorn i Grekland (geografiskt informationssystem för oliver), såsom ett grundläggande verktyg för att kontrollera hela stödordningen i fråga om produktionsstöd för olivolja, och med hänsyn till att en minutiös kontroll sker av odlingsdeklarationerna, liksom av olivskörden och pressarnas funktion.

Sökanden hävdar, för det andra, a) att kommissionens beslut inte stöds av en giltig och hållbar rättslig grund för att öka korrigeringen vid upprepning. Den innebörd som kommissionen anser att nämnda begrepp har är felaktig, eftersom det är uppenbart att det inte finns upprepade brister. Den upprepning som kommissionen anser finnas grundar sig på ett felaktigt antagande, eftersom kommissionen ger nämnda begrepp en felaktig innebörd och på grundval av den gör en uppenbart felaktig bedömning av de påstått upprepade bristerna sedan införandet av det grundläggande verktyget för kontroll av stödordningen, det geografiska informationssystemet för oliver. b) Kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna, eftersom ökningen av korrigeringen från 10 procent för perioden 2003–2004 till 15 procent för perioden 2004–2005 under alla omständigheter är olaglig och omotiverad med hänsyn till att åtskilliga förbättringar och uppdateringar av det geografiska informationssystemet för oliver gjordes fortlöpande under den ovannämnda perioden och följaktligen är det inte endast så att kontrollsystemet inte har försämrats, utan det har istället förbättrats avsevärt.

Vad avser den korrigering som gjorts inom sektorn för utgifter för inrättandet av Register över olivodlingar — Geografiskt informationssystem (GIS) hävdar sökanden, för det första, att det saknas en giltig rättslig grund för den finansiella korrigeringen av utgifterna för förfarandet för att inrätta det geografiska informationssystemet för oliver, eftersom de anslag som beviljats för dess skapande hade avräknats från det stöd som skulle tillfalla de grekiska producenterna och det utbeblivna godkännandet av utgifterna utgör ett skäl till obehörig vinst för EUGFJ och en dubbel ekonomisk sanktion, eftersom de utgifter som uppkommit under alla omständigheter är stödberättigade om de inte överskrider den budget som kommissionen antagit eller det totala belopp som avräknats för de grekiska producenterna, med hänsyn till att den relevanta tidpunkten för att avgöra huruvida en utgift är berättigad är den tidpunkt då den rättsliga förpliktelse uppstår eller när den genomförs, och inte den tidpunkt då utgiften deklarerar.

Sökanden hävdar, för det andra, a) att proportionalitetsprincipen har åsidosatts för de utgifter om 2 920 191,03 som avser tilläggsavtal och b) att en felaktig bedömning har gjorts av de faktiska omständigheterna i fråga om den utgift som avser avtal 5190/ES/2003.

I fråga om den korrigerings som gjorts inom sektorn för direkt stöd (jordbruksgrödor) gör sökanden, för det första, gällande a) att det saknas en giltig rättslig grund för att tillämpa gamla riktlinjer, som innehåller bestämda belopp för schablonkorrigeringar, på den nya gemensamma jordbrukspolitiken och på den nya ordningen med engångsbelopp, och b) att tillämpningen av dem uppenbart strider mot proportionalitetsprincipen.

Sökanden hävdar, för det andra, att en felaktig bedömning gjorts av de faktiska omständigheterna a) i fråga om de brister som framkommit med hjälp av Informationssystem för jordbruk — geografiskt informationssystem, b) vad avser styrkandet av den omständigheten att det av en jämförelse mellan uppgifterna från LPIS-GIS som använts för ansökningsåret 2007 och de fullständiga och tillförlitliga uppgifterna från LPIS-GIS för 2009 framgår, såsom kommissionen kunnat bekräfta genom en kontroll på plats, att skillnaderna och bristerna är minimala — under 2 procent — och en korrigerings ska därför inte överstiga nämnda procentsats, och c) i fråga om de brister som framkommit vid de administrativa korskontrollerna och kontrollerna på plats och vad avser deras kvalitet, och särskilt vad beträffar frånvaron av mätningar av betesmarken och det sena genomförandet av kontrollerna på plats, eftersom de åtskilliga förbättringar som skett under ansökningsåret 2007 borde ha lett till att kommissionen inte beslutade om korrigerings.

Sökanden har slutligen gjort gällande att artikel 33 i förordning nr 1290/05⁽¹⁾ har tolkats och tillämpats felaktigt i fråga om korrigerings av utgifterna för åtgärder för landsbygdsutveckling.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken

Talan väckt den 9 juni 2011 — Duscholux Ibérica mot harmoniseringsbyrån — Duschprodukter i Skandinavien (duschy)

(Mål T-295/11)

(2011/C 238/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Duscholux Ibérica, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Duschprodukter i Skandinavien AB (Hisings Backa, Sverige)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ändra det beslut som fattades av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 mars 2011 (ärende R 662/2010-1),

— i andra hand, och endast för fall det föregående yrkandet ogillas, ogiltigförklara det beslut som fattades av första

överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 mars 2011 (ärende R 662/2010-1), och

— förplikta svaranden och motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Det internationella figurmärket "duschy" för varor i klasserna 11 och 20 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr W927073

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registrering som gemenskapsvarumärke nr 2116820 av figurmärket "DUSCHO Harmony", för varor i klasserna 6, 11 och 19

Invändningsenhetens beslut: Delvis bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det omtvistade beslutet

Grunder: Åsidosättande av artikel 6 om rätten till en opartisk rättegång i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, åsidosättande av artiklarna 75 och 76 i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden inte beaktade de sakförhållanden och den bevisning som i rätt tid lagts fram, och åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden felaktigt funnit att det inte förelåg risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

Talan väckt den 8 juni 2011 — Cementos Portland Valderrivas mot kommissionen

(Mål T-296/11)

(2011/C 238/46)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Spanien) (ombud: advokaten L. Ortiz Blanco)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 mars 2011,

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003, antaget i samband med ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter.

Sökanden anför en enda grund till stöd för sin talan, nämligen att kommissionen har åsidosatt artikel 18 i nämnda förordning och proportionalitetsprincipen.

- Sökanden gör härvid gällande för det första att de upplysningar som kommissionen har krävt genom detta beslut inte har något samband med den påstådda överträdelsen, varför upplysningarna inte kan bekräfta någon uppgift som motiverar utredningen angående Valderrivas. Sökanden anser följaktligen att det rekvisit om nödvändighet som enligt artikel 18 i förordning nr 1/2003 måste vara uppfyllt för att kommissionen ska ha rätt att kräva upplysningar inte är uppfyllt i detta fall. Sökanden gör också gällande att den omständigheten att beslutet inte innehåller någon hänvisning till sådana uppgifter inte kan medföra att det är möjligt att kringgå tribunalens kontroll av nödvändighetsrekvisitet.
- För det andra anför sökanden att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom det innebär en börda för sökanden som är uppenbart oproportionerlig i förhållande till vad som är nödvändigt för utredningen. Denna oproportionerlighet kommer till uttryck i arten av upplysningar, i den orimliga mängd av upplysningar som begärts, i den grad av detalj som ska präglade dem, i skyldigheten att samla ihop och redogöra för upplysningarna i bestämda format och i fristen för att tillhandahålla upplysningarna i fråga.

Talan väckt den 31 maj 2011 — Ghost Brand mot harmoniseringsbyrån — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Mål T-298/11)

(2011/C 238/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ghost Brand Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: N. Caddick, QC)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Procter & Gamble International Operations SA (Genève, Schweiz)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- slå fast att överlåtelsen av gemenskapsvarumärket GHOST (nr 282350) till Procter & Gamble International Operations S.A. ska registreras och offentliggöras enbart i fråga om "kosmetika" och att äganderätten till varumärket i fråga om dels alla varor i klass 25, dels "tvålar, parfymer, eteriska oljor, hårvårdspreparat" i klass 3 ska kvarstå i Ghost Brand Limiteds namn.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om överlåtelse: Ordmärket GHOST för varor i klass 3 ("tvålar, parfymer, eteriska oljor, kosmetika, hårvårdspreparat") — gemenskapsvarumärke nr 282350

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om överlåtelse av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Formgivnings- och registreringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om delvis överlåtelse

Överklagandenämndens beslut: Det överklagade beslutet upphävs. Formgivnings- och registreringsenheten ska registrera och offentliggöra överlåtelsen

Grunder: Sökanden gör gällande tre grunder för sin talan, bestående främst i följande: (i) att andra överklagandenämnden felaktigt underlåtit att underrätta sökanden om överklagandet och om överklagandenämndens beslut, (ii) att andra överklagandenämnden inte försågs med all nödvändig information och att motpartens överklagande var bedrägligt, samt (iii) att motparten agerade i ond tro vid överklagandet av harmoniseringsbyråns beslut.

Talan väckt den 10 juni 2011 — Otto mot harmoniseringsbyrån — Nalsani (TOTTO)

(Mål T-300/11)

(2011/C 238/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Otto GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Schäuble och s. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Nalsani, SA (Bogota, Columbia)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades den 9 mars 2011 av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) i ärende R 1291/2010-2, och

- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Nalsani, SA

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "TOTTO" för varor i klasserna 3, 9, 14, 18 och 25 — ansökan nr 6212451

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Otto GmbH & Co. KG

Varumärke eller kännetecknet som åberopats: Nationella figurmärket "OTTO" för varor i klasserna 3, 9, 14, 18 och 25

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävdes och överklagandet avsågs.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom det föreligger risk för förväxling mellan de berörda varumärkena. Överklagandenämnden har vid sin prövning av den visuella likheten mellan varumärkena felaktigt fäst avseende vid vissa element.

Talan väckt den 10 juni 2011 — Heidelberg mot kommissionen

(Mål T-302/11)

(2011/C 238/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ombud: U. Denzel och T. Holz Müller, advokater)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut av den 30 mars 2011 i ärende COMP/39.520 — Cement och anknutna produkter, enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF, i den del som rör sökanden, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 18.3 i förordning (EG) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾

Det angripna beslutet strider mot artikel 18.3 i förordning nr 1/2003, eftersom den inte innehåller en tillräckligt specificerad beskrivning av sakfrågan och eftersom det i undersökningen har efterfrågats kommersiell information som inte är "nödvändig" för bedömningen av den påstådda överträdelsen, i den mening som avses i artikel 18 i förordning nr 1/2003.

- Sökanden har varken i det angripna beslutet eller i något annat sammanhang under det administrativa förfarandet underrättats om vilket konkret beteende som läggs denne till last. Beslutet strider därför mot skyldigheten enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 att ange undersökningens syfte. Enligt unionsdomstolarnas fasta praxis måste de omständigheter som läggs någon till last vara tillräckligt väl beskrivna i ett sådant beslut, så att beslutets mottagare och domstolarna kan bedöma huruvida den efterfrågade informationen är nödvändig för bevisföringen.
- I beslutet efterfrågas på nytt omfattande information som kommissionen redan har erhållit i svaren på tidigare fall av

begäran om upplysningar. Information som kommissionen redan har tillgång till är inte "nödvändig", i den mening som avses i artikel 18.3 i förordning nr 1/2003.

- Det går inte att se något samband med den efterfrågade informationen och kommissionens "misstankar". Kommissionen har missbrukat sina befogenheter enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 för att rent allmänt inhämta information om sökanden ("Fishing Expedition"). För sådana undersökningar av en marknad har kommissionen möjlighet att använda sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 1/2003.
- Kommissionen har gått utöver sin behörighet enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003, eftersom den genom det angripna beslutet tvingar sökanden att analysera och bedöma de upplysningar som efterfrågas.

2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

De begärda upplysningarnas omfattning, valet av medel och den korta tidsfristen strider mot proportionalitetsprincipen.

- Det innebär en alltför stor börda för sökanden att sammanställa och behandla de efterfrågade upplysningarna i föreskriven form. Denna börda står inte i proportion till hur generella de efterfrågade upplysningarna är och till syftet med undersökningen.
- Tidsfristen på 12 veckor för att lämna svar och kommissionens vägran att förlänga denna frist är oproportionerlig. Det är objektivt omöjligt för sökanden att iaktta denna tidsfrist.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF

Det angripna beslutet strider även mot de krav som i artikel 296.2 FEUF ställs att en rättsakt måste ha en korrekt motivering, eftersom det av beslutet inte framgår varför kommissionen begärt som omfattande upplysningar, att tillämpa ett förfarande enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 och att sätta så korta tidsfrister i förfarandet.

- I det angripna beslutet preciseras varken vilken konkret omständighet som kommissionen undersöker eller varför kommissionen behöver så ovanligt detaljerade och omfattande upplysningar.
- Kommissionen har inte förklarat varför den, till skillnad från vad den har gjort när den har begärt upplysningar i tidigare ärenden, anser att det är lämpligt och nödvändigt att genomföra ett förfarande i enlighet med artikel 18.3 i förordning nr 1/2003.
- Kommissionen har inte gett en tillräcklig motivering till varför den har satt en så kort tidsfrist för svaret på begäran om upplysningar och varför den vägrar att förlänga denna tidsfrist.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av precisionsprincipen

Det angripna beslutet och det frågeformulär som sänts ut tillsammans med beslutet strider enligt sökanden mot den allmängiltiga precisionsprincipen, eftersom dessa handlingar på flera punkter är oklara, obestämda och självmotsägande och inte innehåller några klara direktiv till sökanden. Sökanden kan inte dra några säkra slutsatser om vad denne exakt måste göra för att undvika straff. Kommissionen har inte besvarat eller inte gett tillräckliga svar på sökandens många förfrågningar om preciseringar.

5. Femte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar

Det angripna beslutet strider mot sökandens rättigheter enligt artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) och artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom sökanden tvingas att aktivt delta i att bedöma och analysera kommersiell information, vilket egentligen ligger inom kommissionens bevisbörda.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 14 juni 2011 — Leopardi Dittajuti mot harmoniseringsbyrån — Llopart Vilarós (CONTE LEOPARDI DITTAJUTI)

(Mål T-303/11)

(2011/C 238/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Piervittorio Francesco Leopardi Dittajuti (Numana, Italien) (ombud: D. De Simone, D. Demarinis, och G. Orsoni, advokater)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Pedro Llopart Vilarós (Sant Sadurní D'Anoia, Spanien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 6 april 2011 i ärende R 1437/2010-2, och följaktligen förplikta harmoniseringsbyrån att vidta de åtgärder som krävs för att följa den meddelade domen, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i alla instanser.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket CONTE LEOPARDI DITTAJUTI för varor och tjänster i klasserna 33, 35, 40 och 43 — ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 6428338

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Spanska figurmärket Leopardi, som registrerats under nr 2073540, för varor i klass 33

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen beträffande vissa av de omtvistade varorna och tjänsterna

Överklagandenämndens beslut: Avvisade överklagandet

Grunder: Felaktig tolkning av artikel 60 i rådets förordning nr 207/2009, samt av reglerna 49.1 och 20.7 c i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 — som är tillämpliga på överklagandet enligt regel 50.1 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 —, eftersom överklagandenämnden (i) gjorde en felaktig bedömning genom att inte vilandeförklara förfarandena och senarelägga fristen, vilket båda parter hade yrkat; (ii) gjorde en felaktig bedömning genom att beakta parternas gemensamma yrkande först sedan fristen för ingivande av motiveringen hade löpt ut, och därigenom hindrade den berörda parten från att inge densamma inom fristen och förorsakade att fristen löpte ut, och (iii) åsidosatte formföreskrifterna, eftersom den inte beaktade grunderna för överklagandet trots att de relevanta uppgifterna hade ingivits efter utgången av tidsfristen, och åsidosatte den allmänna principen om processekonomi och bevarandet av giltigheten av akten i målet.

Talan väckt den 10 juni 2011 — Schwenk Zement mot kommissionen

(Mål T-306/11)

(2011/C 238/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ombud: advokaten M. Raible)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2001) 2367 slutlig av den 30 mars 2011 (ärende COMP/39.520 — Cement och cementprodukter),

— med stöd av artikel 87.2 i tribunalens rättegångsregler förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Beslutsformen är oproportionerlig

Det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom beslutet är den första utredningsåtgärd som riktas mot sökanden och sökanden är villig att lämna upplysningar.

— I rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ görs visserligen ingen gradskillnad mellan en enkel begäran om upplysningar och ett beslut med krav på upplysningar, men proportionalitetsprincipen ska ändå beaktas vid valet mellan de båda metoderna.

— En begäran om upplysningar enligt artikel 18.2 i förordning nr 1/2003 är en mindre ingripande åtgärd än ett beslut med krav på upplysningar och den är lika effektiv som ett beslut när det rör sig om ett företag som är villigt att lämna upplysningar.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 18.3 i förordning nr 1/2003

Det angripna beslutet uppfyller inte villkoret i artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 om angivande av den rättsliga grunden.

— Kommissionen anger inga konkreta anklagelser, och de upplysningar som kommissionen har krävt in saknar till största delen samband med sökandens påstådda handlingar.

— Beslutet är därför inte nödvändigt för kommissionens utredning. De begärda upplysningarna kan inte utgöra bevisning för att konkurrensreglerna har åsidosatts.

3. Tredje grunden: Oproportionerligt kort frist

Den tvåveckorsfrist som kommissionen gav sökanden för att besvara fråga 11 är inte tillräcklig.

— Den frist för att besvara fråga 11, som i utkastet till beslut hade fastställts till två månader, har i det angripna beslutet utan grund förkortats till två veckor.

— Det var omöjligt för sökanden att besvara frågan inom två veckor. Kommissionen har kategoriskt nekat sökanden förlängning av fristen.

— En längre frist är helt nödvändig med hänsyn till den begärda informationens omfattning, svårigheterna att skaffa fram den och sökandens särskilda situation.

4. Fjärde grunden: Otillräcklig motivering av det angripna beslutet

Det angripna beslutet är otillräckligt motiverat.

— Det framgår inte av det angripna beslutet vad sökanden anklagas för. Det framgår inte heller vilket samband den begärda informationen har med de påstådda handlingarna.

— Kommissionen har i det angripna beslutet inte i tillräcklig utsträckning angett vare sig skälen för den fastställda fristen eller varför tvåmånadersfristen för att besvara fråga 11 i beslutsutkastet ändrades till en tvåveckorsfrist i det angripna beslutet.

5. Femte grunden: Åsidosättande av sökandens rätt till försvar

På grund av kommissionens krav i tidsmässigt hänseende har sökandens rätt till försvar, särskilt skyddet mot självangivelse, åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 13 juni 2011 — Eurallumina mot kommissionen

(Mål T-308/11)

(2011/C 238/52)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Eurallumina SpA (Portoscuso, Italien) (ombud: advokaten V. Leone)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

i första hand

— ogiltigförklara beslutet i sin helhet i den del det avser Eurallumina.

i andra hand

— ogiltigförklara artikel 2 i det angripna beslutet med avseende på åtgärden enligt 2004 års dekret och följaktligen artikel 3 i beslutet vad avser återkrav från Eurallumina.

i tredje hand

— ogiltigförklara artikel 3 i det angripna beslutet i den del det avser återkrav från Eurallumina

under alla omständigheter

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras, i vilket beslut

den åtgärd som anges i artikel 1 i premiärministerns dekret nr 14042 av den 6 februari 2004 (decreto del Presidente del Consiglio dei ministri n. 14042 del 6 febbraio 2004, nedan kallat 2004 års dekret) och i de beslut som antagits av Elenergi och gasmyndigheten avseende genomförande av detta stöd (nedan tillsammans kallade åtgärden enligt 2004 års dekret) kvalificeras som nytt olagligt stöd och oförenligt med den gemensamma marknaden, vilket ska återkrävas,

den åtgärd som anmälts av Italien och som anges i artikel 11.12 i lag nr 80 av den 14 maj 2005 om ändring av lagdekret nr 35 av den 14 mars 2005 (decreto-legge 14 marzo 2005, n. 35, nedan kallad lag 80/2005) och de beslut som fattats av Elenergi och gasmyndigheten avseende genomförande av dessa (nedan tillsammans kallade åtgärden enligt lag 80/2005) kvalificeras som nytt stöd.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

— Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en felaktig bedömning när den prövat de två åtgärderna tillsammans när den borde ha prövat dem var och en för sig mot bakgrund av att de objektivt skiljer sig åt vad gäller rättslig grund, mottagare och den föreskrivna ersättningsmekanismen. Detta har lett till en överlappning av kommissionens argument vilket försvårat försvaret.

2. Andra grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 107.1 FEUF med avseende på begreppet statligt stöd.

— Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att funnit att de två åtgärderna utgör statligt stöd, eftersom rekvisiten om en fördel i förhållande till normala marknadsförhållanden som hotar att snedvrider konkurrensen och om påverkan på handeln inom gemenskapen inte är uppfyllda. Detta gäller särskilt

med avseende på åtgärden enligt 2004 års dekret, så medför denna inte någon fördel, eftersom de endast utgör en utveckling av den åtgärd som av kommissionen inte ansetts utgöra statligt stöd i ärendet Alumix⁽¹⁾, där kommissionen fann att den eltariff som Alumix tilldelades inte utgjorde en fördel. Åtgärden enligt 2004 års dekret kan dessutom inte påverka handeln mellan medlemsstaterna — vad gäller Eurallumina — eftersom aluminiummarknaden i Europa redan har ett underskott och en eventuell minskning detta företags verksamhet inte kommer att leda till en ökning av exporten hos andra tillverkare som redan har full kapacitet.

med avseende på åtgärden enligt lag 80/2005 så medför denna inte någon fördel med hänsyn till normala marknadsförhållanden då hänvisningen till priserna på de europeiska elbörserna mot bakgrund av den avvikande energimarknaden i Italien och särskilt Sardinien — där priserna på ett konstgjort sätt är höga på grund av att

det saknas möjligheter att samköra elproduktion med kontinenten — medför att den tillämpade tariffen kan betraktas som marknadsmässig med avseende på mottagarens verksamhet. Vad gäller samhandeln så gäller samma överväganden som vad avser åtgärden enligt 2004 års dekret.

3. Tredje grunden: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 107.3 FEUF vad avser undantagen för statligt stöd som föreskrivs i artikel 107.3 a vad gäller regionalutveckling

— Sökanden gör gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning genom att anse att de två åtgärderna inte var förenliga med undantaget om regionalt stöd. Detta särskilt med hänsyn till

att det finns en regional nackdel på grund av bristande samkörningsmöjligheter med kontinenten som medför nackdelar för energianvändarna och att energintensiva industrier utgör stommen i öns produktionsverksamhet, vilket har en avgörande betydelse för sysselsättningen.

att de aktuella åtgärderna är proportionerliga och lämpliga för att utjämna denna nackdel och de utgör övergångsåtgärder som syftar till att undvika utflyttning av energianvändarna i avvaktan på att de strukturella nackdelarna kan övervinnas genom påbörjade och till dags dato avslutade initiativ från den italienska staten för att ge Sardinien tillräcklig kapacitet för samkörning och genom särskilda investeringar avseende effektiviteten som de aktuella företagen måste genomföra.

De båda åtgärderna är således i verkligheten tidsbegränsade och avtagande.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av väsentliga formkrav — bristande motivering

— Sökanden gör gällande att kommissionen underlåtit att i tillräckligt grad motivera beslutet, särskilt vad avser

skillnaden mellan åtgärden enligt 2004 års dekret och åtgärden i Alumixbeslutet,

förekomsten av möjlig snedvridning av konkurrensen och inverkan på samhandeln,

huruvida åtgärden enligt 2004 års dekret var proportionerlig.

5. Femte grunden: Felaktig bedömning av de omständigheter som gett upphov till berättigade förväntningar.

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort en oriktig bedömning när den slagit fast att det inte vad gäller Eurallumina, förekommit några omständigheter som kan ge upphov till berättigade förväntningar om att åtgärden enligt 2004 års dekret inte utgjorde statligt stöd.

⁽¹⁾ EGT C 288/4, s. 4

Talan väckt den 14 juni 2011 — Süd-Chemie mot harmoniseringsbyrån — BYK-Cera (CERATIX)

(Mål T-312/11)

(2011/C 238/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Süd-Chemie AG (München, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Baron von der Osten-Sacken und A. Wenninger-Lenz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: BYK-Cera BV (Deventer, Nederländerna)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet av den 8 april 2011 (ärende R 1585/2010-4), meddelat av fjärde överklagandenämnden,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: BYK-Cera BV.

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket CERATIX för varor i klass 1 — ansökan nr 6 358 832.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Det nationella ordmärket CERATOFIX för varor i klass 1.

Invändningsenhetens beslut: Bifall till invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Invändningsenhetens beslut upphävs och invändningen ogillas.

Grunder: Åsidosättande av artiklarna 15, 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009, eftersom svaranden

- utan fog förringade bevisvärdet av sökandens handlingar med den svepande motiveringen att handlingarna härrör från sökanden själv,
- inte tog reklamåtgärder i beaktande som "verkligt bruk",
- inte beaktade alla relevanta omständigheter vid bedömningen av huruvida villkoret om verkligt bruk var uppfyllt,
- inte gjorde någon helhetsbedömning av de ingivna handlingarna till stöd för verkligt bruk.

Talan väckt den 16 juni 2011 — Heede mot harmoniseringsbyrån (Matrix-Energetics)

(Mål T-313/11)

(2011/C 238/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Günter Heede (Walldorf-Baden, Tyskland) (ombud: advokaten R. Utz)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 8 april 2011 (ärende R 1848/2010-4),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket Matrix-Energetics för tjänster i klasserna 35, 41 och 44 — Ansökan nr 8 339 798

Granskarens beslut: Avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c i förordning nr 207/2009 då det inte slagits fast att det sökta märket är deskriptivt och det har nödvändig särskiljningsförmåga. Överklagandenämnden har vidare felaktigt grundat sitt avgörande på uttryck på Internet som är av senare datum än tidpunkten för ansökans ingivande. Dessutom kan tredjemans enstaka och rättsstridiga användning — som ligger efter tiden för ansökan — av en (fantasi)beteckning som ursprungligen haft särskiljningsförmåga inte påverka möjligheten att registrera ett gemenskapsvarumärke.

Talan väckt den 17 juni 2011 — Fortress Participations mot harmoniseringsbyrån — Fortress Investment Group and Fortress Investment Group (UK) (FORTRESS)

(Mål T-314/11)

(2011/C 238/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fortress Participations BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten M.L.J. van de Braak, B. Ladas, Solicitor, och S. Malynicz, Barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motparter vid överklagandenämnden: Fortress Investment Group LLC (New York, Förenta staterna) och Fortress Investment Group (UK) Ltd (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 1 april 2011 (ärende R 354/2009-2), och

— förplikta svaranden och motparterna vid överklagandenämnden att bära sina kostnader för förfarandet vid harmoniseringsbyrån och sina rättegångskostnader vid tribunalen samt ersätta sökandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Figurmärket FORTRESS, för vilket det även görs anspråk på färgerna röd, svart och vit, för tjänster i klasserna 35, 36 och 42 — Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke nr 3398451

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparterna vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: De parter som ansökt om ogiltighetsförklaring grundade sin ansökan på relativa ogiltighetsgrunder enligt artikel 53.1 c, jämförd med artikel 8.4, i rådets förordning (EG) nr 207/2009. Den grundades även på de i Förenade kungariket oregistrerade varumärkena FORTRESS, FORTRESS INVESTMENTS, and FORTRESS INVESTMENT GROUP, vilka används i näringsverksamhet

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Upphävande av det omtvistade beslutet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning vad beträffar frågan om goodwill enligt bestämmelserna om snyltning (passing off) i Förenade kungariket, och vad beträffar risken för feltolkning och de skador som följer därav.

Talan väckt den 17 juni 2011 — Fortress Participations mot harmoniseringsbyrån och Fortress Investment Group samt Fortress Investment Group (FORTRESS)

(Mål T-315/11)

(2011/C 238/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fortress Participations BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: M.L.J. van de Braak, lawyer, B. Ladas, Solicitor, och S. Malynicz, Barrister)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motparter vid överklagandenämnden: Fortress Investment Group LLC (New York, Förenade staterna) och Fortress Investment Group (UK) Ltd (London, Förenade kungariket)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden

(varumärken, mönster och modeller) antog den 8 mars 2011 i ärende R 355/2009-2, och

— förplikta motparterna vid överklagandenämnden att bära sina rättegångskostnader i samband med förfarandena vid harmoniseringsbyrån och allmän domstol samt ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltighetsförklaring: Ordmärket FORTRESS för varor och tjänster i klasserna 35,36 och 42 — Registrerat gemenskapsvarumärke nr 2095784

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltighetsförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparterna vid överklagandenämnden

Grunder för ansökan om ogiltighetsförklaring: De parter som ansöker om ogiltigförklaring har till stöd för sin ansökan åberopat artikel 53.1 c jämförd med artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 207/2009. Som grund för ansökan har även de icke-registrerade brittiska varumärkena FORTRESS, FORTRESS INVESTMENTS och FORTRESS INVESTMENT GROUP åberopats, vilka har använts i handeln.

Annulleringsenhetens beslut: Avslog ansökan om ogiltigförklaring

Överklagandenämndens beslut: Ogiltigförklarade det angripna beslutet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.4 i rådets förordning nr 207/2009 i den mån överklagandenämnden underlät att pröva frågan avseende goodwill enligt brittisk rätt och underlät att göra en korrekt bedömning av risken för vilseledande och påföljande skada.

Talan väckt den 21 juni 2011 — Morelli mot harmoniseringsbyrån — Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà (PARTITO DELLA LIBERTÀ)

(Mål T-321/11)

(2011/C 238/57)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Raffaello Morelli (Livorno, Italien) (ombud: advokaten G. Frenelli)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Associazione Nazionale Circolo del Popolo della Libertà (Milano, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara första överklagandenämndens beslut av den 17 mars 2011 och invändningsenhetens beslut av den 14 maj 2010,

- bifalla sökandens invändning mot ansökan om registrering av varumärke nr 5 890 009 och avslå nämnda ansökan, och
- förplikta Associazione Nazionale del Popolo della Libertà att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Associazione Nazionale Circolo della Libertà

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket PARTITO DELLA LIBERTA (ansökan om gemenskapsvarumärke nr 5 890 009) för varor och tjänster i klasserna 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 48, 41, 42 och 45

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Raffaello Morelli

Varumärke eller kännetecknen som åberopats: Domännamnet partitodellaliberta.it, som tilldelats Raffaello Morelli den 9 augusti 2004 av den myndighet som är ansvarig för tilldelning av domännamnen it, som de som invänder påstår ha använts i näringsverksamhet för varor och tjänster i klasserna 16, 35, 38, 41 och 45

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken, felaktig bedömning av uttrycket "användning i näringsverksamhet" med avseende på ett namn som används på det politiska området, samt felaktig bedömning av de handlingar som visar att det äldre kännetecknet använts i näringsverksamhet.

Talan väckt den 21 juni 2011 — Morelli mot harmoniseringsbyrån (Partito della Libertà)

(Mål T-322/11)

(2011/C 238/58)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Raffaello Morelli (Livorno, Italien) (ombud: advokaten G. Brenelli)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Michela Vittoria Brambilla (Milano, Italien)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de beslut som fattats av första överklagandenämnden den 17 maj 2001 och av invändningsenheten den 14 mars 2010,
- bifalla sökandens invändning mot ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke nr 6 203 012 och avslå ansökan om detta varumärke,

- förplikta Michela Vittoria Brambilla att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Michela Vittoria Brambilla

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande ordelementet "Partito della Libertà" (ansökan nr 6 203 012) för varor och tjänster i klasserna 9, 14, 16, 24, 25, 35, 36, 38, 41, 42 och 45.

Innehavare av det varumärke eller kännetecknen som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Raffaello Morelli

Varumärke eller kännetecknen som åberopats: Domännamnet "partitodellaliberta.it" vilket tilldelats Raffaello Morelli den 9 augusti 2004 av den myndighet som har behörighet att tilldela domännamn inom domänen it, vilket det gjorts gällande har använts i näringsverksamhet för varor och tjänster i klasserna 16, 35, 38, 41 och 45.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.4 i rådets förordning nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken, felaktig bedömning av begreppet användning i näringsverksamhet med avseende på ett namn som används inom det politiska området och felaktig bedömning av dokumentationen gällande användningen i näringsverksamhet av det äldre kännetecknet.

Talan väckt den 15 juni 2011 — MasterCard m.fl. mot kommissionen

(Mål T-330/11)

(2011/C 238/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: MasterCard, Inc. (Wilmington, Förenta staterna), MasterCard International, Inc. (Wilmington, Förenta staterna) och MasterCard Europe SPRL (Waterloo, Belgien) (ombud: advokaterna B. Amory, V. Brophy och S. McInnes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i sin helhet ogiltigförklara kommissionens avslagsbeslut grundat på undantaget i artikel 4.3 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT 2001 L 145, s. 43);
- slå fast att kommissionens tolkning av artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 saknar stöd i lag, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande två grunder.

1. Den första grunden avser att kommissionen åsidosatt artikel 4.3 och 8.1 i förordning (EG) nr 1049/2001, eftersom:

- kommissionen inte har fastställt att villkoren i artikel 4.3 första stycket i förordning (EG) nr 1049/2001 är uppfyllda,
- de faktiska omständigheter kommissionen baserar sig på är felaktiga, och

— det finns tvingande skäl av allmänintresse för offentliggörande av de handlingar som tillhandahållits av EIM Business and Policy Research inom ramen för undersökningen "Costs and benefits of merchants of accepting different payment methods"(COMP/2009D1/020)

2. Med den andra grunden gör sökandena gällande att kommissionen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att åsidosätta såväl artikel 8.1 och 8.2 i förordning (EG) nr 1049/2001, som artikel 2 i bilagan till kommissionens beslut om ändring av dess arbetsordning (EUT 2010 L 55, s. 60), eftersom:

- kommissionen rättsstridigt ändrat tiden för granskning, och
- kommissionen rättsstridigt utökade tiden för granskning med 15 arbetsdagar.

Talan väckt den 16 juni 2011 — Besselink mot rådet

(Mål T-331/11)

(2011/C 238/60)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Leonard Besselink (Utrecht, Nederländerna) (ombud: advokaterna O. Brouwer och J. Blockx)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut av den 1 april 2011 att inte bevilja sökanden tillgång till handling 9689/10, med stöd av rådets och Europaparlamentets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EUT L 145, s. 43), vilket meddelades sökanden i en skrivelse av den 7 april 2011 som var märkt 04/c/01/11, och

- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader, enligt artikel 87 i tribunalens rättegångsregler, samt rättegångskostnaderna för eventuella intervenienter.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 4.1 a tredje strecksatsen, vilken avser skyddet av det allmänna samhällsintresset i fråga om internationella förbindelser, eftersom

- rådet gjorde fel när det inte beaktade den konstitutionella karaktären hos den handling som sökanden begärde tillgång till,

— sökanden anser att tillgång till handling 9689/10 även bör ges enligt yttrandefriheten, som säkerställs i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter,

- rådet underlät att beakta de särskilda omständigheterna och det särskilda föremålet för begäran i det aktuella fallet, och

— rådet hänvisade felaktigt till hypotetiska negativa följder, för de framtida förhandlingar som unionen ska delta i, av att lämna ut handlingen.

2. Andra grunden: Artikel 4.6 i förordning (EG) nr 1049/2001 har tillämpats på ett felaktigt sätt och proportionalitetsprincipen har åsidosatts, eftersom rådet har underlåtit att beakta huruvida det var lämpligt att bevilja delvis tillgång och att begränsa avslaget till de delar av handling 9689/10 där det var lämpligt och strikt nödvändigt.

3. Tredje grunden: Rådet har åsidosatt sin skyldighet att på ett tillfredsställande och korrekt sätt motivera det omtvistade beslutet.

Tribunalens beslut av den 10 juni 2011 — Gemmi Furs mot OHMI — Lemmi Fashion (GEMMI)

(Mål T-522/09) ⁽¹⁾

(2011/C 238/61)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 51, 27.2.2010

Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Gas Natural Fenosa SDG mot Kommissionen**(Mål T-484/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 238/62)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 328 4.12.2010.

Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Iberdrola mot kommissionen**(Mål T-486/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 238/63)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 4.12.2010

Tribunalens beslut av den 20 juni 2011 — Endesa et Endesa Generación mot kommissionen**(Mål T-490/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 238/64)

Rättegångsspråk: spanska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 328, 4.12.2010

Tribunalens beslut av den 14 juni 2011 — Timab industries och CFPR mot Kommissionen**(Mål T-14/11) ⁽¹⁾**

(2011/C 238/65)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 80, 12.3.2011

PERSONALDOMSTOLEN

Talan väckt den 17 februari 2011 — Strohm mot kommissionen

(Mål F-14/11)

(2011/C 238/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Andreas Strohm (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna J. Schlenker, M. Heimburger, R. Bakker och U. Thanner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte ersätta 100 procent av sjukvårdskostnaderna i samband tandvårdbehandling.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

— upphäva avräkningarna av den 1 juni, den 4 juni och den 25 november 2010 (förteckningar nr 10003157, 10003164 och 10003383), och tillståndsbesluten av den 4 juni och den 11 juni 2010 (referensnummer 100525302817) samt förplikta kommissionen att till sökanden utbetala 4 251,49 euro jämte ränta om 5 procent, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

RÄTTELSE**Rättelse av meddelande i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-242/11**

(Europeiska unionens officiella tidning C 211 av den 16 juli 2011, s. 27)

(2011/C 238/67)

Meddelandet i Europeiska unionens officiella tidning i mål T-242/11, Kaltenbach & Voigt mot harmoniseringsbyrån (3D eXam) ska ha följande lydelse:

Talan väckt den 9 maj 2011 — Kaltenbach & Voigt mot harmoniseringsbyrån (3D eXam)

(Mål T-242/11)

(2011/C 211/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kaltenbach & Voigt GmbH (Biberach an der Riß, Tyskland) (ombud: advokaten M. Graf)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 1 mars 2011 (ärende R 2361/2010-2), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket bestående av orden "3D eXam" för varor i klass 10

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering av den internationella registreringen i Europeiska unionen med stöd av artikel 7.1 b och c samt 7.2 i varumärksförordningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Överklagandenämnden åsidosatte artikel 7.1 b och c i rådets förordning nr 207/2009, och underlät att beakta äldre nationella registreringar/varumärkesskydd, eftersom den aktuella internationella registreringen för det första inte endast är beskrivande och för det andra har särskiljningsförmåga då omsättningskretsen uppfattar kännetecknet "3D eXam" som en upplysning om dess kommersiella ursprung.

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

